

คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม
มหาวิทยาลัยนครพนม

ปีการศึกษา ๒๕๕๕

งานประกันคุณภาพการศึกษา
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม
มหาวิทยาลัยนครพนม

คำนำ

คณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา มีพัฒนาการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา มีการจัดทำมาตรฐานที่เป็นแนวปฏิบัติในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานเพื่อตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ทั้งในระดับชาติ และระดับอุดมศึกษา ได้พัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในขึ้นภายใต้หลักการให้มีความครบทุกมิติของระบบ มีความสมดุลของมุมมองการบริหารจัดการทุกด้าน

ดังนั้น เพื่อให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจและดำเนินการประกันคุณภาพที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน งานประกันคุณภาพการศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม จึงได้จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยฯ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้วิทยาลัยฯ เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และบรรลุปรัชญา วิสัยทัศน์และพันธกิจที่ได้ตั้งไว้ โดยคู่มือฉบับนี้ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในกลุ่ม ข คือ สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี จำนวน ๙ องค์ประกอบ ๒๓ ตัวบ่งชี้ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) จำนวน ๑๘ ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้ รวมทั้งสิ้น ๔๒ ตัวบ่งชี้

การจัดทำคู่มือฉบับนี้ เพื่อให้บุคลากรในวิทยาลัยฯ ใช้ประกอบการเขียนรายงานการประเมินตนเอง (SAR) เพื่อรับการประเมินคุณภาพภายในและเป็นประโยชน์ในการประเมินคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ต่อไป

งานประกันคุณภาพการศึกษา
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของวิทยาลัยพยาบาลฯ	๑
๑.๒ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์	๒
๑.๓ โครงสร้างการบริหารองค์กร	๓
๑.๔ สภาพทางกายภาพ	๔
๑.๕ หลักสูตรที่เปิดสอน	๔
๑.๖ จำนวนบุคลากร	๕
๑.๗ จำนวนนักศึกษา	๕
บทที่ ๒ ระบบการประกันคุณภาพ	๖
๒.๑ กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา	๖
๒.๒ นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา	๖
๒.๓ ภารกิจของงานประกันคุณภาพการศึกษา	๖
๒.๔ แนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา	๗
๒.๕ การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	๘
๒.๖ ประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพภายใน	๘
๒.๗ การประเมินคุณภาพการศึกษา	๙
๒.๘ แนวคิดของการประกันคุณภาพการศึกษา	๙
๒.๙ คำจำกัดความที่เกี่ยวข้อง	๑๓
๒.๑๐ นิยามของกลุ่มสถาบัน	๑๓
บทที่ ๓ รายละเอียดตัวบ่งชี้การตรวจประเมินคุณภาพภายใน	๑๔
องค์ประกอบที่ ๑ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	๑๔
องค์ประกอบที่ ๒ การผลิตบัณฑิต	๒๐
องค์ประกอบที่ ๓ กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	๓๘
องค์ประกอบที่ ๔ การวิจัย	๔๑
องค์ประกอบที่ ๕ การบริการทางวิชาการแก่สังคม	๕๑
องค์ประกอบที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	๕๘
องค์ประกอบที่ ๗ การบริหารและการจัดการ	๖๒
องค์ประกอบที่ ๘ การเงินและงบประมาณ	๗๐
องค์ประกอบที่ ๙ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	๗๒

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๔ การเขียนรายงานผลการประเมินตนเอง	๗๕
รูปแบบการเขียนรายงานการประเมินตนเอง	๗๕
ตัวอย่างการเขียนรายงานการประเมินตนเอง	๗๖
รูปแบบของรายงานการประเมินตนเอง	๘๒
บทที่ ๕ เป้าหมายและแผนการดำเนินงาน	๘๓
เป้าหมายรายตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัยนครพนม	๘๓
ภาคผนวก	๘๖
ภาคผนวก ก ตัวอย่างผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา	๘๗
ภาคผนวก ข แบบรายงานผลการประเมิน	๘๘
ภาคผนวก ค ปฏิทินการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา	๑๐๐
ภาคผนวก ง คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	๑๐๓

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ ๑	โครงสร้างการบริหารองค์กร	๓
ภาพที่ ๒	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา	๑๐
ภาพที่ ๓	วงจรคุณภาพ PDCA	๑๑
ภาพที่ ๔	วิธีการดำเนินงานที่ตอบสนองระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม	๑๒

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและสภาพปัจจุบันของวิทยาลัย

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม มหาวิทยาลัยนครพนม ได้ก่อตั้งขึ้นตามนโยบาย ด้านการสาธารณสุข ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ (๒๕๓๐ - ๒๕๓๔) กำหนดให้มีการยกระดับมาตรฐานและพัฒนาคุณภาพของการบริการสาธารณสุขสู่ตำบล โดยจัดให้มีพยาบาล ๑ คน ในสถานีอนามัยตำบลทุกแห่ง ดังนั้นเพื่อเพิ่มจำนวนบุคลากรทางด้านพยาบาลให้เพียงพอต่อการ ดำเนินการด้านสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข จึงได้จัดตั้งวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม ขึ้นอีกแห่งหนึ่ง เพื่อให้บุคลากรของประชาชนในเขตจังหวัดใกล้เคียง เช่น มุกดาหาร สกลนคร หนองคาย เป็นต้น มาศึกษาในวิทยาลัยแห่งนี้ เพื่อมีต้องเดินทางไปศึกษาที่อื่น เริ่มก่อสร้างโดยใช้ งบประมาณผูกพันปี พ.ศ.๒๕๓๕ โดยมีนางสาวสุภา อยู่ยี่น ดำรงตำแหน่งเป็น ผู้อำนวยการคนแรก ผู้อำนวยการคนที่สอง คือ นางสาววรรณดา มลิวรรณ ผู้อำนวยการคนที่สาม คือ ดร. สมประสงค์ โอวาทกา ผู้อำนวยการคนที่สี่ คือ นางเพ็ญศรี พงษ์ประภาพันธ์ ปัจจุบันคณบดี คือ นางเยาวลักษณ์ โพธิดารา

ปีการศึกษา ๒๕๓๖ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม ได้เริ่มผลิตนักศึกษาหลักสูตร ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์

ปีการศึกษา ๒๕๓๗ ได้เปิดรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ (ระดับต้น)

ปีการศึกษา ๒๕๔๑ ได้เข้าเป็นสถาบันสมทบกับมหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงได้เปลี่ยนชื่อหลักสูตร ประกาศนียบัตรศาสตร์ เป็นหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

ปีการศึกษา ๒๕๔๒ เปิดรับนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต(ต่อเนื่อง) ภาคปกติ

ปีการศึกษา ๒๕๔๕-๒๕๔๖ เปิดรับนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ (ต่อเนื่อง) ภาคพิเศษ

ปีการศึกษา ๒๕๔๘ วิทยาลัยเปิดสอน ๓ หลักสูตร คือ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตร พยาบาลศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) ภาคปกติ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) ภาคพิเศษ และใน วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๘ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม ได้เข้ามาสังกัด มหาวิทยาลัยนครพนม ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม

ปัจจุบันวิทยาลัยเปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในปีการศึกษา ๒๕๕๕ มีจำนวน นักศึกษาทั้งสิ้น ๕๙๗ คน

๑.๒ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์

๑.๒.๑ ปรัชญา

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม มุ่งผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพที่มีความรู้เกี่ยวกับศาสตร์และศิลป์ทางการพยาบาล และการสาธารณสุขให้เกิดทักษะและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ ด้านบริการวิชาการ สร้างสรรค์งานวิจัยทางการพยาบาลและสาธารณสุข บริการสาธารณสุขสาธิต ตลอดจนมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๒ วิสัยทัศน์

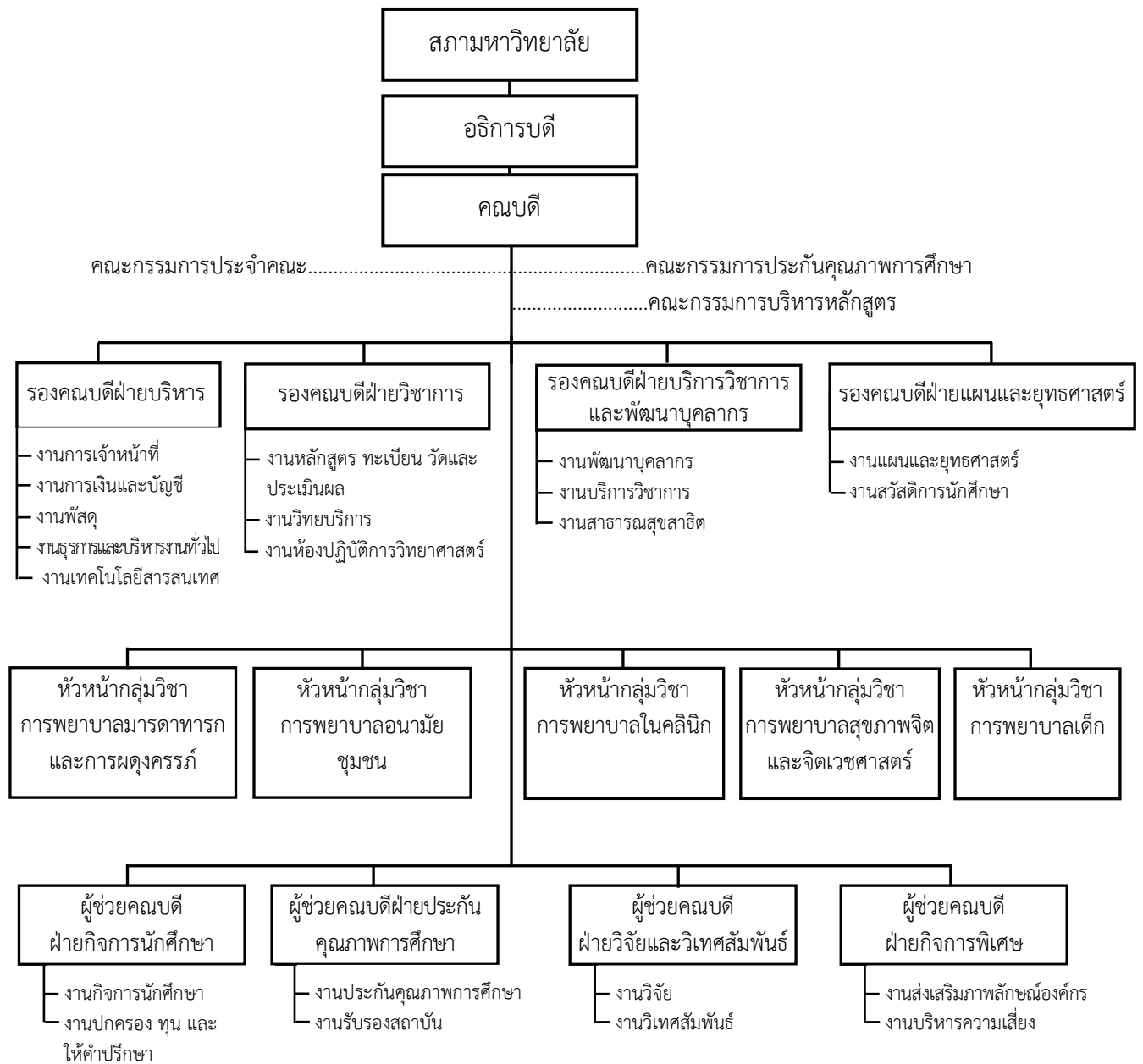
เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง

๑.๒.๓ พันธกิจ

เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง จึงกำหนดพันธกิจ ดังนี้

๑. ผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรที่เก่ง ดี มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยนครพนม และได้มาตรฐานสากล
๒. วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ สร้างนวัตกรรมที่ตอบสนองความต้องการของสังคม
๓. บริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการของสังคม
๔. ทำนุบำรุง ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นสู่อนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง
๕. บริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

๑.๓ โครงสร้างการบริหารองค์กร

ภาพที่ ๑ โครงสร้างการบริหารองค์กร

๑.๔ สภาพทางกายภาพ

อาคารสถานที่ และอุปกรณ์การศึกษา

๑.๔.๑ อาคารเรียน

วิทยาลัย มีอาคารเรียน ๔ หลัง ประกอบด้วย

- อาคารเรียน ๑
- อาคารเรียน ๒
- อาคารเรียน ๓
- อาคารเฉลิมพระเกียรติ ๗ รอบ พระชนมพรรษา

๑.๔.๒ หอพักนักศึกษา

วิทยาลัยมีหอพักนักศึกษาหญิง อาคารขนาด ๕ ชั้น ๑ หลัง ประกอบด้วย ห้องพักนักศึกษา ๖๐ ห้อง ห้องพักอาจารย์เวร ๑ ห้อง ห้องเวรสุขภาพ ๑ ห้อง ห้องเวรเจ้าหน้าที่ ๑ ห้อง ห้องดูโทรทัศน์ ๑ ห้อง ห้องคอมพิวเตอร์ ๑ ห้อง ห้องส่งผ้าซักรีด ๑ ห้อง และหอพักนักศึกษาชายขนาด ๓ ชั้น ๑ หลัง

๑.๔.๓ สถานที่สำหรับกิจกรรมอื่น

- ๑) หอประชุมศรีโคตรบูรณ
- ๒) ห้องอาหารปลาบึกทอง
- ๓) สนามกีฬากลางแจ้ง ประกอบด้วย
  - สนามบาสเกตบอล ๑ สนาม
  - สนามเปตอง ๑ สนาม
  - สนามวอลเลย์บอล ๑ สนาม
- ๔) สนามสำหรับกีฬาในร่ม ประกอบด้วย
  - โต๊ะเทเบิลเทนนิส จำนวน ๔ ตัว
  - สนามแบดมินตัน ใช้ร่วมกับหอประชุม ๑ สนาม
  - สนามวอลเลย์บอลใช้ร่วมกับสนามบาสเกตบอล ๑ สนาม
- ๕) ระเบียงทางสัญจรของอาคาร ประกอบด้วย
  - ทางสัญจรเชื่อมระหว่างตึก
  - ระเบียงหน้าห้องต่าง ๆ ของอาคาร

๑.๕ หลักสูตรที่เปิดสอน

- หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

๑.๖ จำนวนบุคลากร

๑.๖.๑ จำนวนอาจารย์

รายการ	ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ (๑ ต.ค.๕๔-๓๐ ก.ย.๕๕)	ปีการศึกษา ๒๕๕๕ (๑ มิ.ย.๕๕-๓๑ พ.ค.๕๖)	ปีปฏิทิน ๒๕๕๕ (๑ ม.ค.๕๕-๓๑ ธ.ค.๕๕)
๑. อาจารย์ที่ปฏิบัติงาน ๙-๑๒ เดือน	๖๘	๖๘	๖๘
๒. อาจารย์ที่ปฏิบัติงาน ๖ เดือนขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๙ เดือน	-	๑(๐.๕)	-
๓. อาจารย์ที่ปฏิบัติงานไม่ถึง ๖ เดือน	-	-	๑
๔. ลาศึกษาต่อ	๑๖	๑๗	๑๖
๕. ช่วยราชการ	-	-	-
๖. อาจารย์ปฏิบัติงานจริง	๕๒	๕๑.๕	๕๒
๗. อาจารย์ทั้งหมด	๖๘	๖๘.๕	๖๘

๑.๖.๒ จำนวนบุคลากรสายสนับสนุน : ปีการศึกษา ๒๕๕๕

- ข้าราชการสายสนับสนุน	๓	คน
- พนักงานมหาวิทยาลัย	๗	คน
- ลูกจ้างประจำ	๑๖	คน
- พนักงานตามสัญญา	๑๕	คน
รวมทั้งสิ้น	๔๑	คน

๑.๗ จำนวนนักศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๕

- พยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ ๑ รุ่น ๒๐	จำนวน	๑๕๑ คน
- พยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ รุ่น ๑๙	จำนวน	๑๕๐ คน
- พยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ ๓ รุ่น ๑๘	จำนวน	๑๔๗ คน
- พยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ ๔ รุ่น ๑๗	จำนวน	๑๔๙ คน
	รวม	๕๙๗ คน

บทที่ ๒

ระบบการประกันคุณภาพ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม

๒.๑ กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม มีหน้าที่ดังนี้

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม มีหน้าที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและดำเนินการตามภารกิจ ทั้งในด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพ และให้ได้ตามมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษามีรายละเอียดดังนี้

๑. พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน (ตั้งแต่ระดับกลุ่มวิชา คณะวิชา และสถาบัน โดยรวม)
๒. ดำเนินการตรวจสอบและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพภายใน ที่สถาบันและหน่วยงานต้นสังกัดได้พัฒนาขึ้น
๓. จัดทำรายงานประจำปีซึ่งเป็นผลจากการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน
๔. ให้ข้อมูล เอกสาร หลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน และเตรียมความพร้อมอื่นๆ เพื่อการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายนอก
๕. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของ สมศ. และหน่วยงานต้นสังกัด

๒.๒ นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา

๑. กำหนดให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการกำกับ ควบคุมการดำเนินงานตามพันธกิจหลักของสถาบัน
๒. บุคลากรทุกคนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา
๓. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาให้บุคลากรผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และบุคลากรภายนอกได้รับทราบผลการดำเนินงาน
๔. มีการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การรับรองคุณภาพการศึกษา

๒.๓ ภารกิจของงานประกันคุณภาพการศึกษา

๑) งานประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพทางการศึกษาสำหรับหน่วยงานด้านการสอน

- ๑.๑ จัดวาง และพัฒนาระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในทุกระดับ
- ๑.๒ จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาส่งให้ทุกหน่วยงาน และเผยแพร่สู่สาธารณชน
- ๑.๓ จัดทำรายงานการประเมินตนเองประจำปีทุกปี ส่งหน่วยงานต้นสังกัด (สกอ.) และเผยแพร่สู่สาธารณชน
- ๑.๔ ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาภายในทุกฝ่าย
- ๑.๕ ประสานงานกับทุกฝ่ายเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา
- ๑.๖ รวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำ SAR ของวิทยาลัยฯ

๑.๗ กระตุ้นให้ทุกฝ่ายนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน คุณภาพการศึกษาภายนอก มาใช้พัฒนางานหลังการตรวจ และประเมินโดยใช้กระบวนการ PDCA

๑.๘ ประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่รายงานประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายใน และภายนอก วิทยาลัย

๑.๙ เป็นเครือข่ายการประกันการศึกษากับมหาวิทยาลัย

๑.๑๐ ศึกษาดูงานการประกันคุณภาพทั้งใน และนอกประเทศ เพื่อนำองค์ความรู้พัฒนา การศึกษาให้เจริญก้าวหน้าขึ้นทุกปี

๑.๑๑ ประสานงานกับงานกิจการนักศึกษาเพื่อเผยแพร่รายงานประกันคุณภาพการศึกษาให้ ทุกคนรับรู้ และให้ความร่วมมือประกันคุณภาพตัวเอง

๑.๑๒ เตรียมการรับประเมินภายนอกจาก สมศ.

๑.๑๓ จัดประชุมผู้บริหารทุกระดับเพื่อทำแผนพัฒนาคุณภาพ ตามที่ผู้ประเมินคุณภาพ ทั้งภายใน และภายนอก ให้คำแนะนำ

๑.๑๔ นำแผนพัฒนาคุณภาพ เสนอต่อวิทยาลัยฯ

๒) งานประเมินคุณภาพ

๒.๑ ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ทั้งระดับกลุ่มวิชา และระดับคณะ

๒.๒ ร่วมงานกับหน่วยงานนอกเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

๒.๓ นำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน และภายนอกมาปรับปรุงพัฒนาวิทยาลัย

๒.๔ แนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพศึกษาของวิทยาลัยฯ

๑. เสริมสร้างความเข้าใจและประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรทุกระดับและนักศึกษาเห็นความสำคัญ และความจำเป็นในการประกันคุณภาพ โดยสนับสนุนให้ทุกฝ่าย ต้องดำเนินการ

๒. กำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของวิทยาลัย รวมทั้งองค์ประกอบคุณภาพ (quality framework) ที่จำเป็นในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และลักษณะของการให้บริการที่พึงประสงค์

๓. กำหนดให้มีองค์กรที่ทำหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบการดำเนินการประกันคุณภาพ

๔. พัฒนาระบบการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบคุณภาพที่กำหนด

๕. จัดให้มีระบบการประเมินคุณภาพภายในหน่วยงานของวิทยาลัยฯ

๖. เตรียมการเพื่อเข้ารับการตรวจประเมิน ระบบการประกันคุณภาพในระดับคณะ ระดับ มหาวิทยาลัย จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ส.ม.ศ.

๗. เตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

๒.๕ การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยฯ

วิทยาลัยฯ จัดอยู่ในกลุ่มสถาบัน กลุ่ม ข คือ กลุ่มสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิต ระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงาน ธุรกิจ และบุคคลในภูมิภาค เพื่อรองรับการดำรงชีพสถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

วิทยาลัยฯ ได้ดำเนินการตามองค์ประกอบคุณภาพ ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด มีจำนวน ๙ องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

- องค์ประกอบที่ ๑ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ
- องค์ประกอบที่ ๒ การผลิตบัณฑิต
- องค์ประกอบที่ ๓ กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา
- องค์ประกอบที่ ๔ การวิจัย
- องค์ประกอบที่ ๕ การบริการทางวิชาการแก่สังคม
- องค์ประกอบที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- องค์ประกอบที่ ๗ การบริหารและการจัดการ
- องค์ประกอบที่ ๘ การเงินและงบประมาณ
- องค์ประกอบที่ ๙ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ภายในองค์ประกอบคุณภาพทั้ง ๙ องค์ประกอบ มีจำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมด ๔๒ ตัวบ่งชี้ จำแนกเป็น สกอ. จำนวน ๒๓ ตัวบ่งชี้ สมศ. จำนวน ๑๘ ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้ที่เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้

๒.๖ ประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพภายใน

๑. มีการดำเนินงานตามระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในระดับฝ่ายอย่างต่อเนื่อง โดยวิทยาลัยฯ ดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพในระดับฝ่ายครอบคลุม ๔ ฝ่าย ตามโครงสร้างของวิทยาลัยฯ ได้แก่ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ฝ่ายวิชาการและพัฒนาศึกษา ฝ่ายพัฒนาบุคลากรและวิจัย ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา

๒. มีการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพโดยสอดคล้องตามพันธกิจของวิทยาลัย โดยทุกฝ่ายร่วมกันวิเคราะห์องค์กร พิจารณาปรับแผนกลยุทธ์และจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ตามพันธกิจของวิทยาลัยฯ

๓. มีการรายงานผลการประกันคุณภาพภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน โดยมหาวิทยาลัยรายงานการประเมินคุณภาพภายในให้บุคลากรในมหาวิทยาลัย รวมทั้งเผยแพร่ต่อสาธารณชนผ่านทาง website ของวิทยาลัยฯ

๔. มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง โดยนำผลการประเมินคุณภาพภายในจากผู้ประเมินคุณภาพระดับคณะ ผู้ประเมินคุณภาพระดับมหาวิทยาลัย และผลการประเมินคุณภาพภายนอก มาใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

๒.๗ การประเมินคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยฯ

รูปแบบการประเมินคุณภาพ

การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) หมายถึง กระบวนการประเมินผลโดยภาพรวมว่าเมื่อได้ใช้ระบบการควบคุมคุณภาพ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงคุณภาพอย่างไร ดังนั้นตรวจติดตามและการประเมินคุณภาพจะต้องทำอย่างเป็นระบบ มีหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่ชัดเจนมีการประกาศให้ทราบล่วงหน้า และการกระทำในรูปคณะกรรมการประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิลักษณะการประเมินคุณภาพตามสภาพจริงเป็นการติดตามผลการประเมินตนเอง

การประเมินคุณภาพคือ การบอกระดับคุณภาพที่แท้จริงหรือเป็นการยืนยันคุณภาพที่มีอยู่จริงให้ทุกคนทุกฝ่ายได้ทราบอย่างชัดเจน การประเมินคุณภาพมี ๒ ลักษณะ คือ การประเมินคุณภาพภายใน และการประเมินคุณภาพภายนอก

การประเมินคุณภาพภายใน (Internal Assessment) หรือการประเมินตนเอง หมายถึง กระบวนการประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของหน่วยงานหรือองค์กรที่ดำเนินงานโดยบุคลากรภายในหน่วยงานนั้น หรือผู้เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงาน ในความเป็นจริง การประเมินลักษณะดังกล่าวเป็นการตรวจผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาที่มีความหมาย ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๔ คือ การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายในโดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

การประเมินคุณภาพภายในวิทยาลัยฯมีการประเมินคุณภาพภายในระดับคณะ/สำนัก/สถาบันจากคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย จากคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับมหาวิทยาลัย ตามองค์ประกอบตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

การประเมินคุณภาพภายนอกวิทยาลัยฯ ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกจากคณะกรรมการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) จากคณะกรรมการพัฒนาระบบปฏิบัติราชการ (ก.พ.ร.) และสภาวิชาชีพ

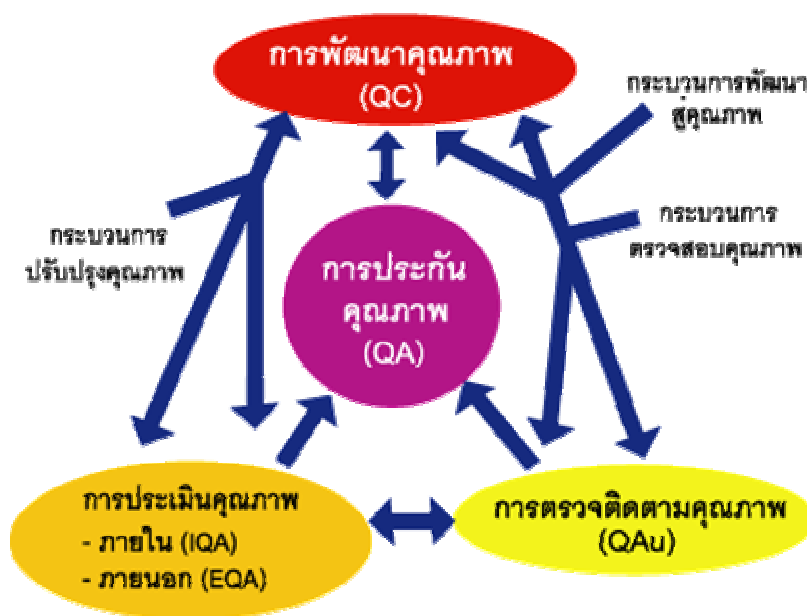
๒.๘ แนวคิดของการประกันคุณภาพการศึกษา

แนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา คือการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการบริหารจัดการที่มีการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาระบบการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นให้แก่ผู้รับบริการทางการศึกษาโดยตรงได้แก่ นักศึกษา ผู้ปกครอง และผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคม ซึ่งระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมีแนวคิดในการดำเนินงาน ๓ ขั้นตอน ดังนี้

๑.การพัฒนาคุณภาพ (Quality Control) เป็นการกำหนดมาตรฐานคุณภาพ และพัฒนาสถานศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐาน

๒.การตรวจติดตามคุณภาพ(Quality Auditing) และติดตามผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

๓.การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment)เป็นการประเมินคุณภาพของสถานศึกษาโดยหน่วยงานที่กำกับดูแลในเขตพื้นที่ และหน่วยงานต้นสังกัดในส่วนกลาง โดยการตรวจเยี่ยม และประเมินสถานศึกษาเป็นระยะ ตามที่กำหนดโดยหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้การช่วยเหลือ และเตรียมพร้อมเพื่อรอรับการประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก

ภาพที่ ๒ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ในการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพนั้น จะต้องทำให้การประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการ การบริหารจัดการนี้เป็นสิ่งที่ใช้ในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยต้องมีกระบวนการวางแผน (Plan) ปฏิบัติการตามแผน (Do) ตรวจสอบประเมินผล (Check) และพัฒนาปรับปรุงอยู่เสมอ (Act) ซึ่งหลักการนี้เป็นการบริหารคุณภาพงาน เป็นวงจรพัฒนาพื้นฐาน หลักของการพัฒนาคุณภาพทั้งระบบ (Total Quality Management:TQM) ผู้ที่คิดค้นกระบวนการหรือวงจรพัฒนาคุณภาพ PDCA คือ Shewart นักวิทยาศาสตร์ชาวอเมริกัน แต่ Deming ได้นำไปเผยแพร่ที่ประเทศญี่ปุ่นจนประสบผลสำเร็จ คนทั่วไปจึงรู้จักวงจร “Deming” วงจร PDCAซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

วงจร PDCA

PDCA(Plan-Do-Check-Act) เป็นกิจกรรมพื้นฐานในการพัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอน คือ การวางแผน ลงมือทำ ตรวจสอบ และปฏิบัติ เพื่อแก้ไขหรือปรับปรุง มีพัฒนาการจากการควบคุมคุณภาพเชิงสถิติ โดยมีลักษณะเป็นวงจรต่อเนื่อง

ทั้งนี้อาจอธิบายถึงกระบวนการ ๔ ขั้นตอนโดยสังเขปได้ดังนี้

๑) วางแผน (plan) ต้องพิจารณาในประเด็นสำคัญ เช่น

- การกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายให้ชัดเจน
- การกำหนดคุณลักษณะที่ใช้ในการควบคุม
- การกำหนดวิธีการทำงานเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เป็นต้น

๒) ลงมือทำ (do) ได้แก่

- ศึกษาและฝึกอบรมให้เข้าใจวิธีการทำงานในแต่ละครั้ง และลงมือปฏิบัติ
- เก็บข้อมูลคุณลักษณะทางด้านคุณภาพตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้ เป็นต้น

๓) ตรวจสอบ (check) ซึ่งเป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของงานและการประเมินผล สิ่งที่ได้ลงมือปฏิบัติไปแล้ว เช่น

- ตรวจสอบว่างานที่ทำได้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่
- ตรวจสอบว่าคุณลักษณะทางด้านคุณภาพว่าตรงตามเป้าหมายหรือไม่ เป็นต้น

๔) ปฏิบัติและแก้ไขปรับปรุง (act) เมื่อตรวจสอบสิ่งที่ได้ทำตามแผนพบว่ามีคุณภาพลดหรือข้อบกพร่อง ต้องทำการแก้ไขและปรับปรุง เช่น

- แก้ไขที่ต้นเหตุของปัญหา
- ค้นหาสาเหตุ แล้วทำการป้องกัน เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดขึ้นอีก
- หาทางพัฒนาระบบหรือปรับปรุงการทำงานนั้นๆ โดยตรง เป็นต้น

เมื่อมีการนำ PDCA มาใช้ในการปรับปรุงการบริหาร โดยเฉพาะเน้นด้านการควบคุมคุณภาพ จึงมีการขยายผลกระบวนการ เพิ่มขึ้นตอนเชิงปฏิบัติโดยละเอียดมากขึ้น แต่ในแนวคิดหลักยังคงขั้นตอนสำคัญทั้ง ๔ คือ plan-do-check-act อย่างครบถ้วน นอกจากนี้อาจมีการขยายผลวงจร PDCA เพื่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงรูปธรรมอย่างชัดเจน

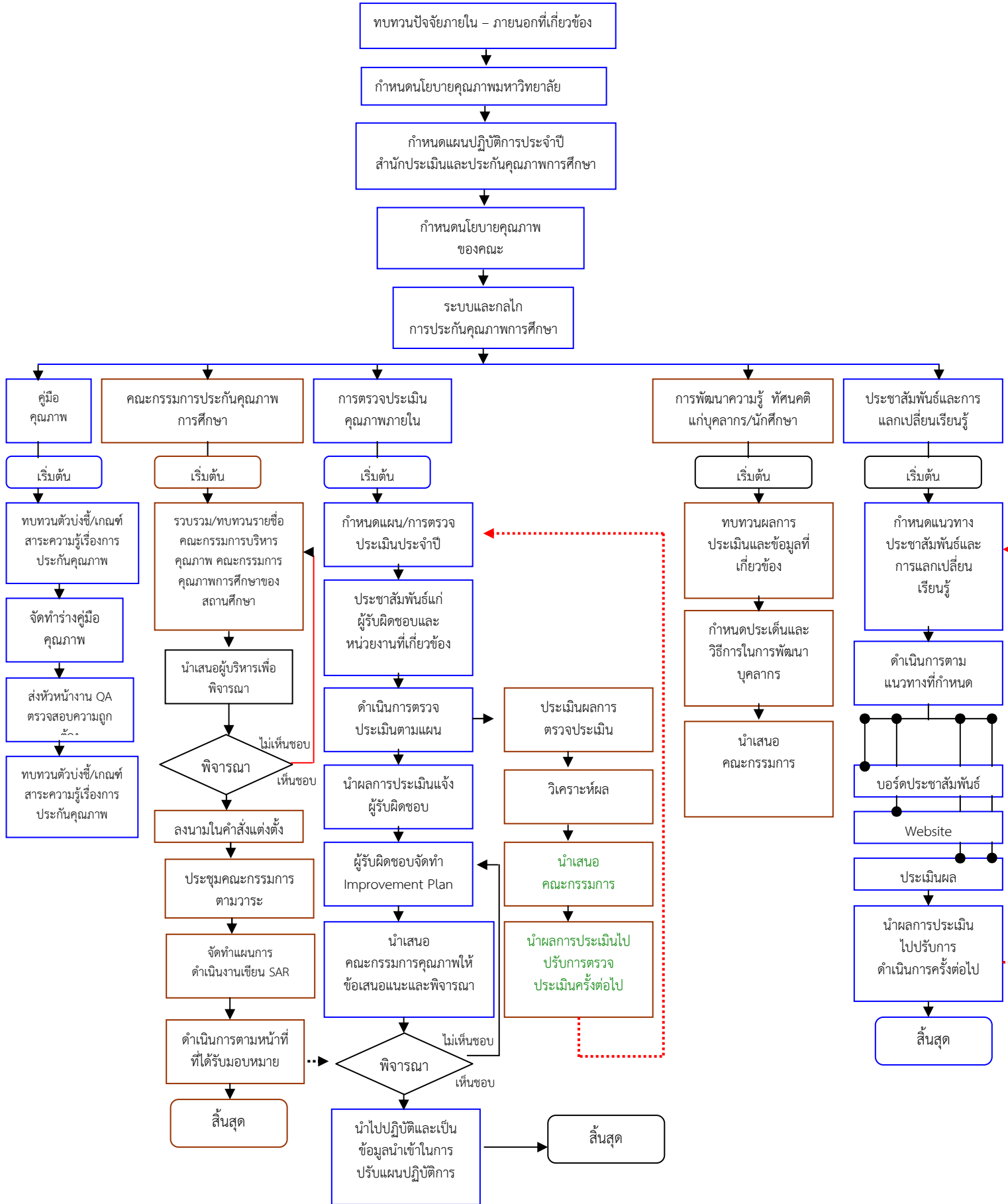
มีการดำเนินงาน ๓ ขั้นตอน ดังนี้

๑. การพัฒนาคุณภาพ
๒. การตรวจติดตามคุณภาพ
๓. การประเมินคุณภาพ

ภาพที่ ๓ วงจรคุณภาพ

วิธีการดำเนินงานที่ตอบสนองระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม

ภาพที่ ๔ วิธีการดำเนินงานที่ตอบสนองระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

๒.๙ คำจำกัดความที่เกี่ยวข้อง

สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หรือ หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งของรัฐและเอกชนที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญา และ/หรือระดับปริญญา ในที่นี้ได้แก่ สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ และสถาบันเฉพาะทางสังกัดกระทรวงอื่นๆ

๒.๑๐ นิยามของกลุ่มสถาบัน

วิทยาลัยฯ จัดอยู่ในกลุ่มสถาบัน กลุ่ม ข คือ กลุ่มสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิต ระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงาน ธุรกิจ และบุคคลในภูมิภาค เพื่อรองรับการดำรงชีพสถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

บทที่ ๓

รายละเอียดตัวบ่งชี้การตรวจประเมินคุณภาพภายใน

องค์ประกอบที่ ๑ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน และจุดเน้นที่อาจแตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ที่สถาบันจะกำหนดวิสัยทัศน์ แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีให้ชัดเจนและสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน กฎหมาย และจุดเน้นของสถาบัน ที่สนับสนุนภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๑ - ๒๕๖๕) และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

ในกระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ สภาสถาบันเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมของสมาชิกทุกกลุ่มในสถาบัน และมีการถ่ายทอดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ที่กำหนดแล้วให้รับทราบทั่วกันทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
๒. พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน
๓. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๔. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
๕. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๖. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๗. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๘. หลักการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ กระบวนการพัฒนาแผน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑.๑ ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน (สมศ. ๑๖) ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้ (๑๖.๑, ๑๖.๒)

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑.๒ ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน (สมศ. ๑๗)

- ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ : กระบวนการพัฒนาแผน
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 การคิดรอบปี : ใช้ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลักสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของสถาบัน เพื่อให้สถาบันดำเนินการสอดคล้องกับอัตลักษณ์หรือจุดเน้น มีคุณภาพ มีความเป็นสากล และเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ดังนั้น สถาบันต้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตลอดจนมีการพัฒนาแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถาบันในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ นอกเหนือจากการพิจารณาอัตลักษณ์หรือจุดเน้นของสถาบันแล้ว จะต้องคำนึงถึงหลักการอุดมศึกษา กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ของชาติรวมถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ และสามารถตอบสนองสังคมในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

๑. มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของสภาสถาบัน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของกลุ่มสถาบัน กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๑ - ๒๕๖๕) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๕๕๑ - ๒๕๕๔)
๒. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับสถาบันไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน
๓. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ ๔ พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๔. มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี
๕. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบ ๔ พันธกิจ
๖. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปี อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา
๗. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและสภาสถาบันเพื่อพิจารณา
๘. มีการนำผลการพิจารณา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของสภาสถาบันไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ หรือ ๗ ข้อ	มีการดำเนินการ ๘ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑.๑ : ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน (สมศ. ๑๖)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

อัตลักษณ์ หมายถึง บุคลิก ลักษณะที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑.๑.๑ : ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์ (สมศ. ๑๖.๑)

เกณฑ์การพิจารณา

๑. มีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของสถานศึกษา โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน

๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

๓. ผลการประเมินของผู้เรียนและบุคลากรเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

๔. ผลการดำเนินงานก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และ/หรือสร้างคุณค่าต่อสังคม

๕. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถาบัน ได้รับการยกย่องหรือยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ ในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

หลักฐานเชิงประจักษ์ในการได้รับการยกย่องหรือยอมรับ การได้รับรางวัลในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

หมายเหตุ ๑. คณะและสถาบัน มีอัตลักษณ์เดียวกัน โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

๒. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้

๓. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

การคิดคะแนน

๑. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน

๒. กรณีที่คณะดำเนินการแยกกับสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑.๑.๒ : ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์ (สมศ. ๑๖.๒)

วิธีการคำนวณ

ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด
--

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพ ครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อยร้อยละ ๒๐ ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ โดยมีข้อมูลประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. ปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบัน รวมทั้งแผนกลยุทธ์ และแผนการปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
๒. แผนพัฒนาคุณภาพสถาบันในด้านต่างๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
๓. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่สอดคล้องกับปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจของสถาบัน
๔. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถานศึกษาที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ

หมายเหตุ “๑ สถาบัน ๑ อัตลักษณ์” โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน โดย

๑. คณะและสถาบัน มีอัตลักษณ์เดียวกัน โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
๒. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้
๓. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

การคิดคะแนน

๑. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน
๒. กรณีที่คณะดำเนินการแยกกับสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑.๒ : ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่อเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน (สมศ. ๑๗)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เอกลักษณ์ หมายถึง ความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่สะท้อนให้เห็นเป็นลักษณะโดดเด่นเป็นหนึ่งของสถานศึกษา

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน

๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

๓. ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบัน ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

๔. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษาและเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม

๕. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถานศึกษา มีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการกำหนดเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถานศึกษา

๒. แผนกลยุทธ์ แผนการปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งแผนพัฒนาคุณภาพที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถานศึกษาที่ได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน

๓. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานตามเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถานศึกษาที่กำหนด หรือผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจนถือเป็นเอกลักษณ์ จุดเน้นหรือจุดเด่นของสถานศึกษาที่ได้รับการยอมรับ

๔. หลักฐานเชิงประจักษ์ในการได้รับการยกย่องหรือยอมรับ การได้รับรางวัลในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเอกลักษณ์ เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

หมายเหตุ ๑. เอกลักษณ์ของคณะอาจจะเหมือน หรือแตกต่าง หรือส่งผลกับเอกลักษณ์ของสถาบันก็ได้ ทั้งนี้ต้องผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

๒. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้

๓. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

การคิดคะแนน

๑. กรณีที่คณะกำหนดเอกลักษณ์เหมือนกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน

๒. กรณีที่คณะกำหนดเอกลักษณ์ไม่เหมือนกับสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับคณะ

องค์ประกอบที่ ๒ การผลิตบัณฑิต

หลักการ

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตรมีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่ (ก) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (ข) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (ค) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (ง) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (จ) อุปกรณ์การศึกษา (ฉ) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (ช) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา (ซ) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร ตามที่กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๓ กำหนด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
๒. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๓. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
๔. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๕. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๖. ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑
๗. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๘. กฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ กระทรวง ศึกษาธิการ
๙. แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๑๐. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๑๑. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา (ใช้ปีการศึกษาสำหรับทุกตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ ๒)

- ตัวบ่งชี้ จำนวน ๑๓ ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย
- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
  - ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
  - ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
  - ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔ ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
  - ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔.๑ การพัฒนาคณาจารย์ (สมศ. ๑๔)
  - ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕ ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
  - ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๖ ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน
  - ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗ ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต
  - ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗.๑ บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี (สมศ. ๑)
  - ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗.๒ คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
อุดมศึกษาแห่งชาติ (สมศ. ๒)
  - ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗.๓ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
(สมศ. ๓)
  - ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗.๔ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
(สมศ. ๔) (มหาวิทยาลัยนครพนมไม่ขอรับการประเมินในตัวบ่งชี้นี้)
  - ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๘ ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา

- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ : ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

๒. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

๓. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก ก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย

(หมายเหตุ : สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา ๒๕๕๕ ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘)

๔. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ ๓ ผ่านเกณฑ์การประเมิน ๕ ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปี ทุกหลักสูตร

๕. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ ๔ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ ๓ ผ่านเกณฑ์การประเมินครบ ทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

หมายเหตุ :

๑. การนับหลักสูตรปริญญาโทแผน ก และปริญญาเอกให้นับหลักสูตรที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน สำหรับการนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่รับนักศึกษา แต่ไม่นับรวมหลักสูตรที่สภาสถาบันอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว

๒. การนับจำนวนนักศึกษาให้นับตามจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ในปีการศึกษานั้นๆ และนับทั้งนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ ทั้งในที่ตั้งและนอกที่ตั้ง

๓. คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเสนอหลักสูตรใหม่ หรือ เสนอปรับปรุงหลักสูตร หรือเสนอปิดหลักสูตร และคณะกรรมการที่รับผิดชอบบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตาม รายละเอียดหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ ซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมดหรือต่างชุดก็ได้

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ : อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : บัจจุบันำเข้า

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน : สถาบันสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก ๒ แนวทางต่อไปนี้

๑) แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ หรือ

๒) แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค๒

๑) ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป หรือ

๒) ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก =

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

หรือ

๑. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา
= ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

๒. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา
ที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

หมายเหตุ :

๑. คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นแทนคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพ มีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในกรณีที่มิอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

๓. คณะสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับสถาบัน

- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ : อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า
 การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศการดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน : สถาบันสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก ๒ แนวทางต่อไปนี้

- ๑) แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕

หรือ

- ๒) แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค๒

๑) ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป หรือ

๒) ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๒ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ =

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

หรือ

๑. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา = ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

๒. แปรค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

หมายเหตุ :

๑. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ
๒. คณะสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔ : ระบบการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรสายสนับสนุน
ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)
คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนาคุณภาพอย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคุณภาพทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผลและมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
๒. มีการบริหารและการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
๓. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
๕. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ
๖. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรสายสนับสนุน
๗. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรสายสนับสนุน

หมายเหตุ :

หลักฐานสำหรับการประเมินในเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ ๓ เช่น ผลการประเมิน หรือผลการสำรวจความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากร ด้านสวัสดิการ การเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และการสร้างขวัญและกำลังใจ หรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆ ที่เชื่อมโยงให้เห็นการทำงานได้ดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ หรือ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ หรือ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔.๑ : การพัฒนาคณาจารย์ (สมศ. ๑๔)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของคณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของสถาบันในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้สถาบันสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล คุณภาพอาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

เกณฑ์การพิจารณา

กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้

ตำแหน่งทางวิชาการ \ วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	๐	๒	๕
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖
รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘
ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๐

วิธีการคำนวณ

ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ _____ อาจารย์ประจำทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น ๖ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา
๒. นับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง และที่ลาศึกษาต่อ โดยมีฐานข้อมูลที่ระบุรายละเอียดแสดงวุฒิ การศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ

หมายเหตุ การคิดคะแนนกรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ

- คุณสมบัติคณาจารย์กรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ ให้รับรองการเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์ของ สกอ. และกรณีสายวิชาชีพให้เทียบปริญญาสูงสุดตามเกณฑ์ ก.พ.

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕ : ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

นอกเหนือจากการเรียนการสอน สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนักศึกษานานาชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมและการบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น สิ่งแวดล้อมในสถาบัน หอพักนักศึกษา ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีการจัดการหรือจัดบริการเพื่อให้ศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในอัตราไม่สูงกว่า ๘ FTES ต่อเครื่อง
๒. มีบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา
๓. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษาอย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
๔. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อย่างน้อยในด้านงานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหารและสนามกีฬา
๕. มีระบบสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบ อย่างน้อยในเรื่องประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่าง ๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
๖. มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ ๒ – ๕ ทุกข้อไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕
๗. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ ๖ มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ

หมายเหตุ :

๑. ในเกณฑ์มาตรฐานข้อ ๑ ให้นำรวม notebook และ mobile device ต่างๆ ของนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนการใช้ wifi กับสถาบันด้วย

๒. การคิดจำนวน FTES ให้นำจำนวน FTES ของแต่ละระดับการศึกษารวมเข้าด้วยกันโดยไม่ต้องเทียบเป็น FTES ของระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๖ : ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยการมีส่วนร่วมจากบุคคลสถาบัน หรือชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษาซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่รู้และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ ในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
๒. ทุกรายวิชาของทุกหลักสูตร มีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
๓. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย
๔. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร
๕. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

๖. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

๗. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา

หมายเหตุ :

๑. มหาวิทยาลัยหรือคณะจะต้องประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชาทุกภาคการศึกษา ยกเว้นรายวิชาที่ไม่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือในห้องปฏิบัติการ เช่น การฝึกงาน สหกิจศึกษา การค้นคว้าอิสระ วิชาโครงการ สารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ เป็นต้น

๒. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามเกณฑ์ข้อ ๕ หมายถึง งานวิจัยของผู้สอนของสถาบันที่ได้พัฒนาขึ้น และนำไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอน

กรณีหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ต้องมีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาด้วย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗ : ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาพึงมี ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติมี ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ใช้ และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และการนำเสนอผลงาน

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

๑. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยสำหรับ ทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร
๒. มีการนำผลจากข้อ ๑ มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลการศึกษา และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
๓. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต
๔. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ
๕. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗.๑ : บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี (สมศ. ๑)
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์
 การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้อ่านทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา ๑ ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำ เพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

หมายเหตุ ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว ผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหาร (หักออกทั้งตัวตั้งและตัวหาร)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ อย่างน้อยร้อยละ ๗๐ และในเชิงคุณลักษณะ ครอบคลุมทุกคณะ กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ ๗๐ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำ โดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

๑. จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ
๒. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)
๓. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้อ่านทำ
๔. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
๕. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา
๖. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ
๗. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗.๒ : คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (สมศ. ๒)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HED. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี โท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สกอ.ระบุ โดยเป็น คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม ๒) ด้านความรู้ ๓) ด้านทักษะทางปัญญา ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพ กำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานทั้ง ๕ ด้าน ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน

วิธีการคำนวณ

ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด
--

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพ ครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อยร้อยละ ๒๐ ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ โดยไร้อข้อมูลประกอบการพิจารณา ดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเอง โดยใช้แนวทางจากตัวอย่างแบบสอบถามที่เผยแพร่โดย สมศ.
๒. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถานศึกษาที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ
๓. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
๔. ต้องแสดงแบบเก็บข้อมูลให้ครบทั้ง ๕ ด้าน และแสดงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗.๓ : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ. ๓)
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์
 การคิดรอบปี : ใช้ปีปฏิทิน ๒๕๕๔ (๑ มกราคม ๒๕๕๔ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความที่เป็นผลของวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

วิธีการคำนวณ

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$
--

หมายเหตุ นับตามปีที่ได้รับการตีพิมพ์เท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๒๕	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings) ที่ได้รับการยอมรับในสาขา
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือวารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการยอมรับในสาขา
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ที่ได้รับการยอมรับในสาขา หรือในระดับสากล เช่น ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๒๕ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่อบทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษา หรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนวณน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น
๒. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินนิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อหน่วยงานหรือองค์กร พร้อมทั้งจังหวัด ประเทศที่เผยแพร่ รูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของการเผยแพร่ผลงานแต่ละชิ้น
๓. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗.๔ : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
(สมศ. ๔)

- มหาวิทยาลัยนครพนม ไม่ขอรับการประเมินในตัวบ่งชี้นี้ เนื่องจากปีการศึกษา ๒๕๕๔ ยังไม่มี การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาเอก

- ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๘ : ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
 การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้น สถาบันจึงควรมีการวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
๒. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมตามข้อ ๑ ไปยังผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้งสถาบัน
๓. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในข้อ ๑ โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จ
๔. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ ๓ โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ของตัวบ่งชี้
๕. มีนักศึกษาหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ

หมายเหตุ :

๑. การยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรม จริยธรรม หากดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัยต้องมีกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย อย่างน้อยร้อยละ ๕๐ และมีผู้เข้าร่วมการแข่งขันหรือเข้าร่วมการคัดเลือกที่มาจากหลากหลายสถาบัน (ตั้งแต่ ๓ สถาบันขึ้นไป)
๒. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

องค์ประกอบที่ ๓ กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตรกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (๑) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าซึ่งสถาบันจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และ (๒) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษาซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสถาบัน ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รวมทั้งทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
๒. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๓. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
๔. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๕. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๖. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๗. มาตรฐานกิจการนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๘. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร
- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ : ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในกิจกรรมต่อไปนี้ (๑) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต (๒) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ทุนกัณฑ์การศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็น แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (๓) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ในรูปแบบต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา
๒. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา
๓. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา
๔. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า
๕. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า
๖. มีผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ ๑ - ๓ ทุกข้อไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนน

เต็ม ๕

๗. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา

หมายเหตุ : ในกรณีคณะหรือสถาบันที่ยังไม่มีศิษย์เก่าถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้อ ๔ และข้อ ๕ โดยอนุโลม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ : ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรม ที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและคุณธรรม จริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ๕ ประการ ได้แก่ (๑) คุณธรรมจริยธรรม (๒) ความรู้ (๓) ทักษะทางปัญญา (๔) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (๕) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. สถาบันจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน
๒. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
๓. มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษายอย่างน้อย ๕ ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย ๒ ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้
  - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
  - กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
  - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีแกวเดล้อม
  - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
  - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
๔. มีการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน
๕. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
๖. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ หรือ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

องค์ประกอบที่ ๔ การวิจัย

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ ตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน ๒) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน และ ๓) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๒. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๓. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๔. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
๕. นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
๖. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย พ.ศ. ๒๕๔๑ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๖ ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒ ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒.๑ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ. ๕)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒.๒ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (สมศ. ๖)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒.๓ ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (สมศ. ๗)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

- ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ : ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 การคิดรอบปี : ใช้ปีปฏิทิน ๒๕๕๔ (๑ มกราคม ๒๕๕๔ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมนักวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

๑. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของสถาบัน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
๒. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน
๓. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ
๔. มีการจัดสรรงบประมาณของสถาบัน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
๕. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของสถาบันอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
  - ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยฯ
  - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ
  - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย
  - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตูกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)
๖. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ ๔ และข้อ ๕ อย่างครบถ้วนทุกประเด็น
๗. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม :

๘. มีระบบและกลไกเพื่อสร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือจากสภาพปัญหาของสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด (เฉพาะกลุ่ม ข และ ค ๒)

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค๒

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการครบ ๗ ข้อตาม เกณฑ์ทั่วไปและครบถ้วนตาม เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะ กลุ่ม

- ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒ : ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 การคิดรอบปี : ใช้ปฏิทิน ๒๕๕๔ (๑ มกราคม ๒๕๕๔ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษาวงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันต้องจัดระบบส่งเสริม สนับสนุนให้มีระบบการรวบรวม เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยอย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้ และรวดเร็วทันเหตุการณ์

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

๑. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
๒. มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
๓. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ ๒ สู่นิสิตและคณาจารย์และผู้เกี่ยวข้อง
๔. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน
๕. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒.๑ : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ. ๕)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ใช้ปฏิทิน ๒๕๕๔ (๑ มกราคม ๒๕๕๔ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางจากการเปรียบเทียบกับจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติกับอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

ในกรณีที่บทความวิจัยของอาจารย์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ร่วมกับนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาจะนับได้เมื่ออาจารย์เป็นเจ้าของโครงการวิจัยนั้น

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๒๕	มีรายงานตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๓ หรือ ๔ (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๑ หรือ ๒ (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI และScopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย
อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น
การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ ที่ไม่ได้ อยู่ ในกลุ่มอาเซียน)

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ ๕ คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๒๐
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๐
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑๐

การคิดคะแนนระดับคณะ ให้นำคะแนนที่คิดได้ของแต่ละกลุ่มวิชามาค่าเฉลี่ย และการคิดคะแนนระดับสถาบันให้นำคะแนนที่ได้ในแต่ละคณะมาหาค่าเฉลี่ย

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมด ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่พิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ และค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัย

๒. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของแต่ละผลงานสร้างสรรค์

๓. หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของโครงการวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒.๒ : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (สมศ. ๖)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ใช้ปีปฏิทิน ๒๕๕๔ (๑ มกราคม ๒๕๕๔ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ และมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัย โดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/และ/หรือ ได้การรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา พร้อมทั้งระบุผลของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หรือบริการที่จัดให้แก่บุคคลภายนอก เช่น โรงพยาบาลของมหาวิทยาลัย เป็นต้น

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

๑. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

๒. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

๓. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

๔. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกกระดับจิตใจก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา พร้อมทั้งระบุผลของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๒๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย ตามแนวทางดังต่อไปนี้

- การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณชน เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

- การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือการนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกกระดับจิตใจก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและประเมินไว้

๒. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒.๓ : ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (สมศ. ๗)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ใช้ปฏิทิน ๒๕๕๔ (๑ มกราคม ๒๕๕๔ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพ สะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย การปฏิบัติจริงและได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ หมายถึง บทความวิชาการ ตำรา หรือหนังสือที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองและได้รับการรับรองคุณภาพแล้ว ตามเกณฑ์ กพอ. เรื่องหลักเกณฑ์การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการหรือเทียบเท่า

ผลงานวิชาการที่เป็นบทความวิชาการ (Academic Paper) ตำรา (Textbook) หรือหนังสือ (Book) ต้องเป็นผลงานที่ต้องผ่านกระบวนการกลั่นกรองผลงานก่อนตีพิมพ์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- บทความวิชาการ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรือ การวิจัย โดยจัดทำในรูปแบบของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจอ่าน

- ตำรา หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา

- หนังสือ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ ไปสู่วงวิชาการหรือผู้อ่านทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้จะต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงและให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ
๐.๒๕	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
๐.๕๐	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
๐.๗๕	ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด
๑.๐๐	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

วิธีการคำนวณ

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ}}{\text{อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times ๑๐๐$
--

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการ ตำรา หนังสือระดับอุดมศึกษา) ที่มีคุณภาพของอาจารย์ประจำ โดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงานปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และมีหลักฐาน การรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คำนวณน้ำหนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น

๒. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓ : เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจุบันนำเข้า

การคิดรอบปี : ใช้ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบันนอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน : โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง ๐ – ๕

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค๒ จำแนกเป็น ๓ กลุ่มสาขาวิชา

๑.๑ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๖๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปต่อคน

๑.๒ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปต่อคน

๑.๓ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ๒๕,๐๐๐ บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ :

๑. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบัน ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ}}$$

๒. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชาและระดับสถาบัน

๑. คะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชา = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะวิชา
๒. คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกคณะวิชาในสถาบัน

หมายเหตุ :

๑. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำ ให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
๒. ให้นับจำนวนเงินที่มีการเซ็นสัญญารับทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
๓. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏกรณีที่ไม่มีหลักฐานให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละสถาบัน
๔. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญา รับทุนโดยอาจารย์หรือนักวิจัย **แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ**

องค์ประกอบที่ ๕ การบริการทางวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๒. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๓. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๔. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๕ ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑.๑ และกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม
  - ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑.๑ ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย (สมศ. ๘)
  - ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม
  - ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๑ ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก (สมศ. ๙)
  - ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๒ ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ (สมศ. ๑๘)
- ประกอบด้วย ๒ ตัวบ่งชี้ (๑๘.๑ และ ๑๘.๒)

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์มหาวิทยาลัยนครพนม จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓.๑ กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การให้บริการวิชาการระดับอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (ม.นพ.)

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ : ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างสถาบันเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
๒. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน
๓. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย
๔. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย
๕. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

หมายเหตุ : เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ ๔ ต้องมีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการตามเกณฑ์ข้อ ๒ และข้อ ๓

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑.๑ : ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย (สมศ. ๘)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือสังคม เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ การบริการวิชาการเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทนและบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้พัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ รายวิชาหรือหลักสูตร เป็นต้น

การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาพัฒนามี ๒ ประเภท คือ

๑. การพัฒนาการเรียนการสอน
๒. การพัฒนาการวิจัย

ในการประเมินตัวบ่งชี้ต้องมีโครงการทั้งสองประเภท ทั้งนี้ในแต่ละโครงการไม่จำเป็นต้องมีทั้งสองประเภท

วิธีการคำนวณ

$\frac{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย}}{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการทั้งหมด}} \times 100$
--

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๓๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน และการวิจัยโดยอาจไปต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชาหรือนำไปสู่การเปิดรายวิชาใหม่
๒. โครงการบริการวิชาการที่นับในตัวตั้งจะต้องมีผลการบูรณาการเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน และโครงการวิชาการที่เป็นตัวหารเป็นโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการในปีที่ประเมิน โครงการหนึ่งๆ จะบูรณาการเฉพาะกับการเรียนการสอน หรือเฉพาะกับงานวิจัย หรือจะบูรณาการกับทั้งการเรียนการสอนและการวิจัยก็ได้
๓. การบริการวิชาการ เป็นการให้บริการแก่บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกสถาบัน ทั้งการประเมินในระดับคณะและระดับสถาบัน

- ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ : กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณภาพที่สนองความต้องการและเป็นที่พึงของชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพ สังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของสถาบัน พิจารณาได้จาก (๑) ประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ (๒) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และ (๓) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพเพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน
๒. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ
๓. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม
๔. มีการนำผลการประเมินในข้อ ๓ ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ
๕. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบัน และเผยแพร่สู่สาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๑ : การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก (สมศ. ๙)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการที่ สถาบันจัดขึ้น เพื่อพัฒนาชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่างๆ หรือ ทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตาม ศักยภาพของตน

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
๔. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเองอย่าง โดยคงอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน
๕. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้
๑ ข้อ	๒ ข้อ	๓ ข้อ	๔ ข้อ	๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. แผนและกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กร
๒. รายงาน เอกสารผลการปฏิบัติตามกิจกรรมหรือโครงการ
๓. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการโดยผู้นำหรือสมาชิกของชุมชนหรือ องค์กรได้เรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาตามอัตลักษณ์คนในชุมชนและเอกลักษณ์ของ ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน
๔. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการของชุมชนหรือองค์กรที่สร้าง ประโยชน์ ความเข้มแข็งและคุณค่าต่อสังคม ชุมชน หรือองค์กร
๕. “ต่อเนื่อง” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป
๖. “ยั่งยืน” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป
๗. “เข้มแข็ง” หมายถึง สามารถพึ่งพาตนเองได้

หมายเหตุ สำหรับสถาบันระดับอุดมศึกษาที่ได้รับการประเมินปี ๒๕๕๕ เป็นต้นไป สามารถใช้โครงการ/ กิจกรรมใหม่ที่ปรากฏอยู่ในแผนระยะยาวโดยได้รับการอนุมัติจากสภาสถาบันว่าเป็นโครงการ/กิจกรรมที่ ต่อเนื่องในอนาคตและจะยั่งยืน เข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดย สมศ. จะพิจารณาให้คะแนน ล่วงหน้า

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๒ : ผลการชี้ นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ (สมศ. ๑๘)

ตัวบ่งชี้ ๕.๒.๒.๑ ผลการชี้ นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๑ ภายในสถาบัน (สมศ. ๑๘.๑)

ตัวบ่งชี้ ๕.๒.๒.๒ ผลการชี้ นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๒ ภายนอกสถาบัน (สมศ. ๑๘.๒)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาเลือกดำเนินการ ๒ เรื่อง จากประเด็นเรื่องที่ชี้ นำ หรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ อาทิ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ความรักชาติ บำรุงศาสนาและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ สุขภาพ ค่านิยม จิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน พลังงานสิ่งแวดล้อม อุบัติภัย สิ่งเสพติด ความฟุ่มเฟือย การแก้ปัญหาคอขวด สร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง ตลอดจนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้เป็นสถานศึกษาพอเพียงแบบอย่าง เป็นต้น

ทั้งนี้ ประเด็นเรื่องที่ชี้ นำ หรือแก้ปัญหาสังคม ที่สถาบันเลือกดำเนินการ ต้องผ่านการเห็นชอบจากสภาสถาบัน

ประเด็นการพิจารณา ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๒.๑ (สมศ. ๑๘.๑)

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในสถาบัน
๔. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน
๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

ประเด็นการพิจารณา ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๒.๒ (สมศ. ๑๘.๒)

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในชุมชน
๔. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนหรือสังคม
๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
-	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ - ๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓.๑* : กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การให้บริการวิชาการระดับอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (ม.นพ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สามารถให้บริการทางวิชาการตอบสนองความต้องการและเป็นที่พึงของชุมชน ภาคีรัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพ สังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของสถาบัน โดยพิจารณาได้จาก (๑) ประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ (๒) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกและ (๓) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน
๒. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ
๓. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม
๔. มีการนำผลการประเมินในข้อ ๓ ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ
๕. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การให้บริการวิชาการระดับอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

หมายเหตุ

- * หมายถึง ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ มหาวิทยาลัยนครพนม

องค์ประกอบที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

หลักการ

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับ พันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสานพัฒนา เผยแพร่ศิลปะ และวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๒. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๓. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๔. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑.๑ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ. ๑๐)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑.๒ การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ. ๑๑)

- ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ : ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการบูรณาการการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
๒. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
๓. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
๔. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
๕. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
๖. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ หรือ ๖ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑.๑ : การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ. ๑๐)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นตัวบ่งชี้คุณภาพ วิถีชีวิต และจิตใจที่ดึงดูดของบุคคลและสังคม เป็นพันธกิจหลักประการหนึ่งที่สถาบันพึงตระหนัก ที่จะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้สังคมในสถาบันอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อย่างมีคุณค่า สามารถเป็นแบบอย่างที่น่าศรัทธา และเป็นที่ยอมรับของสังคม การส่งเสริมสนับสนุนจำต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพที่จริงใจได้ต่อเนื่องที่มั่นคงและยั่งยืนโดยการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดและสามารถประเมินผลได้

ประเด็นการพิจารณา

๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐
๓. มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง
๔. เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนภายใน/ภายนอก
๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/นานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้
๑ ข้อ	๒ ข้อ	๓ ข้อ	๔ ข้อ	๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. นโยบาย แผน ระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
๒. โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรม รวมทั้งตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จ
๓. รายงานสรุปผลหรือประเมินโครงการหรือกิจกรรม (ประโยชน์และคุณค่าต่อชุมชน)
๔. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจหรือแบบสอบถามหรือแบบประเมิน วิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น
๕. รายงาน รางวัลที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง ระดับชาติและนานาชาติ จากสถาบันหรือหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับ

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑.๒ : การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ. ๑๑)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวข้องกับความสุนทรีย์และรสนิยม เกิดรูปแบบวิถีชีวิตและสังคม โดยมีลักษณะที่เป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จำเป็นต้องรู้ทันอย่างมีปัญญา โดยมีแผนในการพัฒนา ให้ความรู้และประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพในบริบทของศิลปะและวัฒนธรรม สามารถเลือกรับ รักษาและสร้างให้ตนเองและสังคมอยู่ร่วมกันอย่างรู้คุณค่าความงาม อย่างมีสุนทรีย์ที่มีรสนิยม

ประเด็นการพิจารณา

๑. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
๒. สิ่งแวดล้อมด้านความปลอดภัยของอาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ และตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์
๓. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. จัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ
๕. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น ๑-๔ ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐ จากคะแนนเต็ม ๕

เกณฑ์การให้คะแนน

๑	๒	๓	๔	๕
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. หลักฐานที่แสดงรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่สถานศึกษาดำเนินการตลอดปีในแต่ละปีการศึกษา
๒. โครงการหรือกิจกรรมที่แสดงรายละเอียดที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความสำเร็จ อย่างเป็นรูปธรรม รายงานผลการประเมินการมีส่วนร่วม
๓. เอกสารหลักฐานหรือผลการประเมินด้านสภาพแวดล้อม ความปลอดภัย ความสะอาด สุขอนามัย และความสวยงาม
๔. รายงานสรุปผลการประเมินการจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ
๕. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น ๑ - ๔

หมายเหตุ

๑. สะอาด หมายถึง ไม่รก มีระเบียบ รักษาง่าย ใช้สะดวก
๒. สุขลักษณะ หมายถึง สะอาด ปลอดภัย ไร้มลภาวะ สุขกาย สบายใจ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๓. สวยงาม หมายถึง มีการจัดแต่งอาคาร สภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับพื้นที่แวดล้อม ไม่สิ้นเปลือง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

องค์ประกอบที่ ๗ การบริหารและการจัดการ

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๒. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๓. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๔. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
๕. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
๖. เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติเพื่อสถาบันที่เป็นเลิศ ๒๕๕๒-๒๕๕๓
๗. เกณฑ์การบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)
๘. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง คู่มือและแนวปฏิบัติในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.๒๕๕๑
๙. ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง มาตรฐานห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๔

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๖ ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน
- ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑.๑ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน (สมศ. ๑๒)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑.๒ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน (สมศ. ๑๓)
- ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒ การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้
- ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๓ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
- ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๔ ระบบบริหารความเสี่ยง

- ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ : ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของสถาบันอุดมศึกษา คือ สภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบันนั้น ๆ หากสภาสถาบันและผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดี มีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา และกำกับดูแล ติดตามผลการดำเนินงานของสถาบันไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้สถาบันเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. สภาสถาบันปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า
๒. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาสถาบัน
๓. ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของสถาบันไปยังบุคลากรในสถาบัน
๔. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม
๕. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันเต็มตามศักยภาพ
๖. ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
๗. สภาสถาบันประเมินผลการบริหารงานของสถาบันและผู้บริหารนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม

หมายเหตุ : หากจะประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานข้อที่ ๖ นั้น ต้องแสดงข้อมูลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลครบถ้วนทั้ง ๑๐ ประการ ตามนิยามศัพท์ที่ระบุไว้ ซึ่งสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ของ สมศ.

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑.๑ : การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน (สมศ. ๑๒)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สภาสถาบันอุดมศึกษา ถือเป็นองค์กรหลักของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย กรอบทิศทาง การดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา กำหนดระบบกลไกและกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและขับเคลื่อนสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการพัฒนาสถาบันอย่างยั่งยืน

การประเมินผลความสำเร็จในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบันจะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพในการกำหนดทิศทางกำกับดูแลและขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามหน้าที่และบทบาทของสภาสถาบัน การบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการดำเนินงานตามมติการประชุมสภาสถาบันอุดมศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน (คะแนนเต็ม ๕) ที่ครอบคลุม ๕ ประเด็น ดังต่อไปนี้

๑. สภาสถาบันทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติของสถานศึกษา
๒. สภาสถาบันกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ
๓. สภาสถาบันทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๔. สภาสถาบันกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา
๕. สภาสถาบันดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลครบทั้ง ๑๐ ประเด็น

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการประเมินตามประเด็นที่กำหนดในเกณฑ์การให้คะแนน

หมายเหตุ เป็นการประเมินในระดับสถาบัน คณะไม่ต้องประเมิน

- ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑.๒ : การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน (สมศ. ๑๓)
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์
 การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารงานตามนโยบายของสภาสถาบันอุดมศึกษา ประสิทธิภาพของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม ๕)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางดำเนินงานของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

๒. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยมีเอกสารหรือหลักฐานหรือรายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

๓. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษา มีการติดตามผลการดำเนินงานสำคัญ เช่น ระบบในด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เป็นมติสภาสถาบัน

๔. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของสถานศึกษา ที่กำหนดให้มีระบบการประเมินผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้งและมีการดำเนินงานตามระบบนั้น

๕. รายงานการสังเคราะห์หัตถ์หรือนโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

หมายเหตุ

๑. ระดับสถาบัน ผู้บริหาร หมายถึง อธิการบดี
๒. ระดับคณะ ผู้บริหารหมายถึง คณบดี หรือผู้บริหารของหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะที่มีการจัดการเรียนการสอน

- ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒ : การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มาตรฐานการอุดมศึกษาข้อที่ ๓ กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในสถาบันซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในสถาบันสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษา มีความสามารถในการแข่งขันขั้นสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในสถาบัน ประกอบด้วย การระบุมหาความรู้ การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในสถาบัน การกำหนดแนววิถีปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันให้ดียิ่งขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย
๒. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ ๑
๓. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ ๑ และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด
๔. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ ๑ ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge)
๕. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมาที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

- ตัวบ่งชี้ ๗.๓ : ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันควรมีการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดคล้องกับนโยบายและการวางแผนระดับสถาบัน เพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผนและการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาสถาบัน ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

๑. มีแผนระบบสารสนเทศ (Information System Plan)
๒. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของสถาบัน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงิน และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ
๓. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ
๔. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ
๕. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๔ : ระบบบริหารความเสี่ยง

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุมปัจจัย กิจกรรม และ กระบวนการดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือ บรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่างๆ มีความพร้อมใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของ สถาบัน ตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทน ที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของสถาบันร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน

๒. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย ๓ ด้าน ตามบริบท ของสถาบัน ตัวอย่างเช่น

- ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคาร สถานที่)
- ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของสถาบัน
- ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
- ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหาร งานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
- ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของ อาจารย์และบุคลากร
- ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
- อื่น ๆ ตามบริบทของสถาบัน

๓. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ ในข้อ ๒

๔. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน

๕. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณา อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๖. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากสภาสถาบันไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

หมายเหตุ :

คะแนนการประเมินจะเท่ากับ ๐ หากพบว่าเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นภายในสถาบันในรอบปีการประเมิน ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความปลอดภัยของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร หรือต่อชื่อเสียง ภาพลักษณ์ หรือต่อความมั่นคงทางการเงินของสถาบัน อันเนื่องมาจากความบกพร่องของสถาบันในการควบคุม หรือจัดการกับความเสียหาย หรือปัจจัยเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอโดยมีหลักฐานประกอบที่ชัดเจน

ตัวอย่างความเสียหายร้ายแรงที่ให้ผลประเมินเป็นศูนย์ (๐) คะแนน เช่น

๑. มีการเสียชีวิตและถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจอย่างรุนแรงของนักศึกษา คณาจารย์บุคลากรภายในสถาบัน ทั้งๆ ที่อยู่ในวิสัยที่สถาบันสามารถป้องกันหรือลดผลกระทบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ แต่ไม่พบแผนการจัดการความเสี่ยงหรือไม่พบความพยายามของสถาบันในการระงับเหตุการณ์ดังกล่าว

๒. สถาบันหรือหน่วยงานเสื่อมเสียชื่อเสียงหรือมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี อันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ เช่น คณาจารย์ นักวิจัยหรือบุคลากรขาดจริยธรรม จรรยาบรรณการไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือกฎกระทรวง และเกิดเป็นข่าวปรากฏให้เห็นตามสื่อต่าง เช่น หนังสือพิมพ์ ข่าว online เป็นต้น

๓. สถาบันหรือหน่วยงานขาดสภาพคล่องในด้านการเงินจนทำให้ต้องปิดหลักสูตรหรือไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาปัจจุบันที่เรียนอยู่อย่างรุนแรง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ หรือ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

** หากมีคณะใดคณะหนึ่งได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (๐) แล้ว สถาบันก็จะได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (๐) ด้วยเช่นกัน หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กล่าวไว้ข้างต้น

การไม่เข้าข่ายที่ทำให้ผลการประเมินได้คะแนนเป็นศูนย์ (๐) ได้แก่

๑. สถาบันมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเชิงป้องกัน หรือมีแผนรองรับเพื่อลดผลกระทบสำหรับความเสี่ยงที่ทำให้เกิดเรื่องร้ายแรงดังกล่าวไว้ล่วงหน้า และดำเนินการตามแผน

๒. เป็นเหตุสุดวิสัยอยู่นอกเหนือการบริหารจัดการ (การควบคุมหรือการป้องกัน) ของสถาบัน

๓. เหตุการณ์ร้ายแรงดังกล่าวมีความรุนแรงที่ลดน้อยลงมาจากแผนรองรับผลกระทบที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

องค์ประกอบที่ ๘ การเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ไม่ว่าจะแหล่งเงินทุนของสถาบันอุดมศึกษาจะได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน (สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) หรือเงินรายได้ของสถาบัน เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงการศึกษาต่างๆ ของนักศึกษา รายได้จากงานวิจัยบริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารสถาบันจะต้องมีแผนการใช้เงินที่สะท้อนความต้องการใช้เงินเพื่อการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขา รายได้ทั้งหมดของสถาบันหลังจากหักงบ (ค่าใช้จ่าย) ดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้หลังจากที่ปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของสถาบันที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เม็ดเงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. แผนพัฒนาด้านการเงินระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๒. แผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบัน
๓. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๔. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
๕. มาตรฐานแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงานงบประมาณ
๖. รายงานงบประมาณแผ่นดิน (สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้

การคิดรอบปี : ให้คิดปีงบประมาณ ทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ ๘

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

- ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ : ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 การคิดรอบปี : ใช้ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการจัดสรรเงินซึ่งเป็นการจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน ทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้อื่นๆ ที่สถาบันได้รับ มีการจัดสรรงบประมาณและการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีระบบการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องแสดงรายละเอียดการใช้จ่ายในทุกพันธกิจ โครงการ กิจกรรมเพื่อให้สามารถวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบันได้

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน
๒. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
๓. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาสถาบันและบุคลากร
๔. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อสภาสถาบันอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
๕. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง
๖. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด
๗. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

หมายเหตุ : แผนกลยุทธ์ทางการเงิน เป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษางบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติมระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

องค์ประกอบที่ ๙ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของสถาบัน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
๒. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๓. กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓
๔. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
๕. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๖. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๗. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๘. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๙. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑.๑ ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด (สมศ. ๑๕)

- ตัวบ่งชี้ ๙.๑ : ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
 การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)
 คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งสถาบันต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานของสถาบันให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์ และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถาบันและหน่วยงานต้นสังกัด ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการวัดผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในรวมทั้งการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน มีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีนวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจได้ว่าสถาบันสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
๒. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน
๓. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน
๔. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย ๑) การควบคุมติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ ๒) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อสภาสถาบันและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกำหนดเวลา โดยเป็นรายงานที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHE QA Online และ ๓) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบัน
๕. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้
๖. มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง ๙ องค์ประกอบคุณภาพ
๗. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้บริการตามพันธกิจของสถาบัน
๘. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน
๙. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ หรือ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ หรือ ๘ ข้อ	มีการดำเนินการ ๙ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑.๑ : ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด (สมศ. ๑๕)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๔ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ระบุไว้ว่า “...ให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้นอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน...” ทั้งนี้ สถานศึกษาจะดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุมตัวบ่งชี้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือต้นสังกัดกำหนด โดยจะเป็นตัวบ่งชี้ที่เน้นด้านปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ ซึ่งผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัดนี้ จะเป็นคะแนนที่สามารถสะท้อนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของคุณภาพการดำเนินงานด้านต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาได้ ดังนั้น ในการประเมินตัวบ่งชี้นี้ จะใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด โดยไม่ต้องทำการประเมินใหม่

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยต้นสังกัด

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

คะแนนประเมินระบบประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัด

หมายเหตุ

กรณีของการประเมินระดับคณะ หากประเมินการประกันคุณภาพภายในของคณะไม่ครบทุกตัวที่กำหนดในระดับสถาบัน ให้ใช้คะแนนจากการประเมินในระดับสถาบันของตัวบ่งชี้้นั้นมาใช้แทน

บทที่ ๔

การเขียนรายงานผลการประเมินตนเอง

รูปแบบการเขียนรายงานการประเมินตนเอง (หน่วยจัดการเรียนการสอน)

รูปแบบการเขียนรายงานประเมินตนเอง ประกอบด้วย ๓ ส่วนคือ ส่วนนำ ส่วนสาระ และส่วนสรุป นอกจากนี้อาจมีส่วนภาคผนวกที่อยู่ในตอนท้ายเล่ม รายละเอียดของแต่ละส่วน มีดังนี้

๑. ส่วนนำ

ประกอบด้วย ปกนอก ปกใน คำนำ สารบัญเรื่อง สารบัญตาราง/สารบัญภาพ (ถ้ามี)

๒. ส่วนสาระ

๑.๑ บทนำ

- ๑.๑.๑ ความเป็นมาและเอกลักษณ์ของหน่วยงาน
- ๑.๑.๒ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนกลยุทธ์และแผนการดำเนินงาน
- ๑.๑.๓ โครงสร้างองค์การและการบริหาร
- ๑.๑.๔ โครงสร้างหลักสูตรและโปรแกรมการเรียนการสอน
- ๑.๑.๕ จำนวนนักศึกษาและบุคลากร
- ๑.๑.๖ งบประมาณ (แยกเป็นเงินงบประมาณแผ่นดิน และเงินนอกงบประมาณ)
- ๑.๑.๗ อื่นๆ

๑.๒ วิธีการเขียนรายงานการประเมินตนเอง

- ๑.๒.๑ องค์ประกอบ
- ๑.๒.๒ ตัวบ่งชี้
- ๑.๒.๓ เกณฑ์การประเมิน
- ๑.๒.๔ แสดงผลการดำเนินการแต่ละตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ๔ ย่อหน้า
- ๑.๒.๕ สรุปคะแนนผลการประเมินแต่ละตัวบ่งชี้
- ๑.๒.๖ แนวทางการพัฒนาแต่ละตัวบ่งชี้
- ๑.๒.๗ รายการเอกสารอ้างอิงแต่ละตัวบ่งชี้

(ตัวอย่าง) การเขียนรายงานการประเมินตนเอง มี ๒ รูปแบบ ดังนี้

๑) ตัวอย่างการเขียนรายงานการประเมินตนเอง โดยใช้เกณฑ์แบบร้อยละ

๒) ตัวอย่างการเขียนรายงานการประเมินตนเอง โดยใช้เกณฑ์แบบข้อ

ซึ่งแต่ละตัวอย่างมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ ๑ การเขียนรายงานการประเมินตนเองโดยใช้เกณฑ์แบบร้อยละ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ : อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การคิดรอบปี : ใช้ปีการศึกษา ๒๕๕๓ (๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔)

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความคล่องตัวทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน : สถาบันสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก ๒ แนวทางต่อไปนี้

๑) แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕ หรือ

๒) แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง ๐ - ๕

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค๒

๑) ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป หรือ

๒) ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

หรือ

๑. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา = ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมิน ลบด้วย ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

๒. แปรค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา
ที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$$

หมายเหตุ :

๑. คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นแทนคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพ มีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

๓. คณะสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับสถาบัน

ผลการดำเนินงาน

ในปีการศึกษา ๒๕๕๓ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม มีอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกจำนวน ๑๘ คน จากจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด ๒๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ (๑๘×๑๐๐/๒๑๖) คะแนนที่ได้ ๑.๓๙ (๘.๓๓×๕/๓๐)

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม กำหนดเป้าหมายอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเท่ากับ ๑.๕ คะแนน จึงไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

สรุปผลการประเมินตนเอง

อิงเกณฑ์	บรรลุเป้าหมาย
๑.๓๙	X

แนวทางการพัฒนา

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม ส่งเสริมและกระตุ้นให้อาจารย์ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกให้มากขึ้น เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และพัฒนาองค์ความรู้ โดยดำเนินการในปีการศึกษา ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

รายการหลักฐานอ้างอิง

๒.๒-๑-๑ ข้อมูลแสดงจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และจำนวนอาจารย์ประจำรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

ตัวอย่างที่ ๒ การเขียนรายงานการประเมินตนเองโดยใช้เกณฑ์แบบข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑ : ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

๒. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน

๓. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

๔. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย ๑) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ ๒) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อสภาสถาบันและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกำหนดเวลา โดยเป็นรายงานที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHE QA Online และ ๓) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบัน

๕. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้

๖. มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง ๙ องค์ประกอบคุณภาพ

๗. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้บริการตามพันธกิจของสถาบัน

๘. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน

๙. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ หรือ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ หรือ ๘ ข้อ	มีการดำเนินการ ๙ ข้อ

ผลการดำเนินงาน

ปีการศึกษา ๒๕๕๒ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม มีผลดำเนินการในระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ๙ ข้อ ดังนี้

๑. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด โดยมีการจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๒ (๙.๑-๓-๑.๑) แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา (๙.๑-๓-๑.๒) แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน (๙.๑-๓-๑.๓) โครงการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพ และระบบประกันคุณภาพ (๙.๑-๓-๑.๔)

๒. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน โดยมีการกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม (๙.๑-๓-๒.๑) โดยการมีส่วนร่วมพิจารณา แนะนำ และให้การรับรอง ในที่ประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย (๙.๑-๓-๒.๒)

๓. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน เช่น กำหนดตัวบ่งชี้ที่เป็นอัตลักษณ์และตรงตามพันธกิจด้านบริการวิชาการ ของมหาวิทยาลัยนครพนม คือ ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓.๑ จำนวนโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การให้บริการวิชาการระดับอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (๙.๑-๓-๓)

๔. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย ๑) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ ๒) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อสภาสถาบันและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกำหนดเวลา โดยเป็นรายงานที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHE QA Online (๙.๑-๓-๔.๑) และ ๓) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบัน (Improvement Plan) (๙.๑-๓-๔.๒)

๕. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้ โดยมีการจัดทำรายงานแผนการพัฒนางานภายหลังการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา (๙.๑-๓-๕)

๖. มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง ๙ องค์ประกอบคุณภาพ โดยมีการใช้งานผ่านระบบ CHE QA Online ของ สกอ. ในการกรอกข้อมูลรายงานประเมินตนเอง ในระดับอุดมศึกษา (๙.๑-๓-๖)

๗. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้บริการตามพันธกิจของสถาบัน ซึ่งได้จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีตัวแทนนักศึกษา และตัวแทนผู้ใช้บัณฑิต มีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการ และมีการประชุมร่วมกัน (๙.๑-๓-๗)

๘. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน เช่น เครือข่ายด้านการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยกับเครือข่ายอุดมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยมีการประชุม สัมมนา ร่วมกัน (๙.๑-๓-๘)

๙. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ โดยดำเนินการวิจัยสถาบัน เรื่อง การสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยนครพนม (๙.๑-๓-๙)

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม กำหนดเป้าหมายระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เท่ากับ 9 ข้อ จึงบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

สรุปผลการประเมินตนเอง

อิงเกณฑ์	บรรลุเป้าหมาย
๕	✓

แนวทางการพัฒนา

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม ดำเนินการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ “การใช้ฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ ระดับอุดมศึกษา” (CHE QA Online) ตั้งแต่ระดับบุคคล สาขาวิชา และภาควิชาขึ้นไป โดยดำเนินการในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๔

รายการหลักฐานอ้างอิง

- ๙.๑-๕-๑.๑ คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๒
- ๙.๑-๕-๑.๒ คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา
- ๙.๑-๕-๑.๓ คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน
- ๙.๑-๕-๑.๔ โครงการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพ และระบบประกันคุณภาพ
- ๙.๑-๕-๒.๑ นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม
- ๙.๑-๕-๒.๒ รายงานการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย พิจารณา แนะนำ และให้การรับรองนโยบายคุณภาพ มหาวิทยาลัยนครพนม
- ๙.๑-๕-๓ ตัวอย่างที่ ๕.๓.๑ กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การให้บริการวิชาการระดับอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
- ๙.๑-๓-๔.๑ รายงานการประเมินตนเอง ๓ ปีย้อนหลัง (ปีการศึกษา ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒)
- ๙.๑-๓-๔.๒ แผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนม
- ๙.๑-๓-๕ รายงานแผนการพัฒนางานภายหลังการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา
- ๙.๑-๓-๖ ระบบฐานข้อมูลประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา CHE QA Online ของ สกอ.
- ๙.๑-๓-๗ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา
- ๙.๑-๓-๘ เครือข่ายอุดมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
- ๙.๑-๓-๙ วิจัยสถาบัน เรื่อง การสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยนครพนม

ส่วนสรุป

ส่วนสรุป คือ สรุปผลการประเมินตนเองและแนวทางการพัฒนา

การสรุปผลการประเมินตนเอง ให้สรุปคะแนนที่ได้และผลการประเมินตนเองจำแนกแต่ละองค์ประกอบ ของ สกอ. ในระดับคณะและระดับหน่วยงานสายสนับสนุน ให้สรุปตามองค์ประกอบที่หน่วยงานนั้นดำเนินการ ตามประเภทของกลุ่มสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

แผนพัฒนาคุณภาพมหาวิทยาลัย (Improvement Plan)

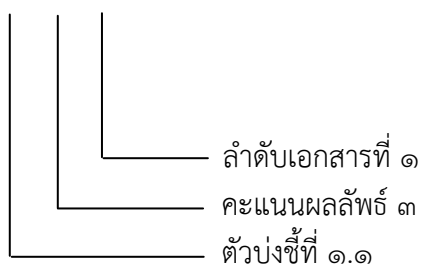
เป็นการนำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน และแนวทางการพัฒนาตามรายงานประเมินตนเอง (SAR) เพื่อนำมาจัดทำเป็นแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ซึ่งประกอบด้วย แนวทางการพัฒนา ระยะเวลาในการดำเนินงาน งบประมาณ อีกทั้งมีการติดตามผลการดำเนินงานจากผู้รับผิดชอบรวมทั้งผ่านการตรวจสอบและยืนยันเป็นที่เรียบร้อย

รายการเอกสารอ้างอิง

หมายเลขเอกสารที่ใช้ในการอ้างอิงเอกสารหลักฐานแต่ละตัว มีความหมายดังนี้

รายการเอกสารอ้างอิง ที่เป็นคะแนนอิงเกณฑ์ (เกณฑ์ข้อ)

๑.๑ - ๓ - ๑

รูปแบบของรายงานประเมินตนเอง (SAR)

ปกนอก

<p>รายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report) เพื่อรับการประเมินคุณภาพภายใน/ภายนอก</p>	
<p>ของ</p>	
<p>คณะ/หน่วยงาน.....</p>	<p>มหาวิทยาลัย/ สถาบัน</p>
<p>วัน/ เดือน/ ปี ที่รายงาน</p>	<p>.....</p>

คำนำหัวหน้าหน่วยงาน

<p>คำนำ</p>
<ul style="list-style-type: none"> - วัตถุประสงค์ของรายงาน - ช่วงเวลาของผลงาน - มาตรฐานที่เน้น
<p>ลงนาม..... (.....)</p>

<p>สารบัญของรายงาน</p>
<ul style="list-style-type: none"> - สารบัญ - คำนำ - สภาพปัจจุบันของสถาบัน - ผลการประเมินการดำเนินงานของสถาบัน - แผนพัฒนาคุณภาพสถาบัน - ภาคผนวก

บทที่ 5 เป้าหมายและแผนการดำเนินงาน

มหาวิทยาลัยนครพนม ได้กำหนดเป้าหมายรายตัวบ่งชี้และได้นำมาบรรจุไว้ในคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายในเล่มนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดค่าเป้าหมายและเขียนรายงานประเมินตนเองของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยนครพนม รวมถึงแสดงแผนการดำเนินงานของสำนักประเมินและประกันคุณภาพการศึกษา ในการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยนครพนม เป็นแนวทางให้หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย สามารถดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เป็นไปในทิศทางเดียวกันและ ตรงตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนการดำเนินงาน

เป้าหมายรายตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัยนครพนม

มหาวิทยาลัยนครพนม ได้กำหนดค่าเป้าหมายตามตัวบ่งชี้คุณภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๔ ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบ / ตัวบ่งชี้	ชนิดตัวบ่งชี้	ชนิดเกณฑ์	ค่าเป้าหมายปีการศึกษา ๒๕๕๔
๑. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ			
๑.๑ กระบวนการพัฒนาแผน	กระบวนการ	ข้อ	๘ ข้อ
๑.๑.๑ ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน (สมศ. ๑๖)	ผลลัพธ์	ข้อ	๔ ข้อ
๑.๑.๑.๑ ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์ (สมศ. ๑๖.๑)			
๑.๑.๑.๒ ผลการพัฒนามันฑิตตามอัตลักษณ์ (สมศ. ๑๖.๒)			
๑.๑.๒ ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน (สมศ. ๑๗)	ผลลัพธ์	ข้อ	๔ ข้อ
๒. การผลิตบัณฑิต			
๒.๑ มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	กระบวนการ	ข้อ	๕ ข้อ
๒.๒ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ปัจจัยนำเข้า	ค่า คะแนน	๑.๕ คะแนน (ร้อยละ ๙)
๒.๓ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ปัจจัยนำเข้า	ค่า คะแนน	๑.๒๕ คะแนน (ร้อยละ ๑๕)
๒.๔ ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	กระบวนการ	ข้อ	๗ ข้อ
๒.๔.๑ การพัฒนาคณาจารย์ (สมศ. ๑๔)	ผลลัพธ์	ค่าดัชนี	ค่าดัชนี ๔.๕
๒.๕ ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	กระบวนการ	ข้อ	๖ ข้อ
๒.๖ ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	กระบวนการ	ข้อ	๗ ข้อ
๒.๗ ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต	กระบวนการ	ข้อ	๕ ข้อ
๒.๗.๑ บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี (สมศ. ๑)	ผลลัพธ์	ค่า คะแนน	๔.๐ คะแนน

องค์ประกอบ / ตัวบ่งชี้	ชนิดตัวบ่งชี้	ชนิด เกณฑ์	ค่าเป้าหมาย ปีการศึกษา ๒๕๕๔
๒.๗.๒ คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ (สมศ. ๒)	ผลลัพธ์	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย ๓.๕๑
๒.๗.๓ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ. ๓)	ผลลัพธ์	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย ๓.๖๐
๒.๗.๔ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ (สมศ. ๔)	มหาวิทยาลัยนครพนม ยังไม่มีการเรียนการสอนในระดับปริญญาเอก		
๒.๘ ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา	ผลผลิต	ข้อ	๕ ข้อ
๓. กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา			
๓.๑ ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	กระบวนการ	ข้อ	๖ ข้อ
๓.๒ ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	กระบวนการ	ข้อ	๖ ข้อ
๔. การวิจัย			
๔.๑ ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	กระบวนการ	ข้อ	๗ ข้อ
๔.๒ ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	กระบวนการ	ข้อ	๔ ข้อ
๔.๒.๑ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ. ๕)	ผลลัพธ์	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย ๓.๖๐
๔.๒.๒ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ (สมศ. ๖)	ผลลัพธ์	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย ๓.๗๕
๔.๒.๓ ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ (สมศ. ๗)	ผลลัพธ์	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย ๓.๖๐
๔.๓ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย	ปัจจัยนำเข้า	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย ๕
๕. การบริการทางวิชาการแก่สังคม			
๕.๑ ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	กระบวนการ	ข้อ	๕ ข้อ
๕.๑.๑ ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย (สมศ. ๘)	ผลลัพธ์	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย ๕
๕.๒ กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	กระบวนการ	ข้อ	๕ ข้อ
๕.๒.๑ ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก (สมศ. ๙)	ผลลัพธ์	ข้อ	๔ ข้อ

องค์ประกอบ / ตัวบ่งชี้	ชนิดตัวบ่งชี้	ชนิด เกณฑ์	ค่าเป้าหมาย ปีการศึกษา ๒๕๕๔
๕.๒.๒ ผลการชี้แจง ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้าน ต่างๆ (สมศ. ๑๘)			
๕.๒.๒.๑ ผลการชี้แจง ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมใน ประเด็นที่ ๑ ภายในสถาบัน (สมศ. ๑๘.๑)	ผลลัพธ์	ข้อ	๔ ข้อ
๕.๒.๒.๒ ผลการชี้แจง ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมใน ประเด็นที่ ๒ ภายนอกสถาบัน (สมศ. ๑๘.๒)	ผลลัพธ์	ข้อ	๔ ข้อ
๕.๓.๑ กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การให้บริการวิชาการ ระดับอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (ม.นพ.)	กระบวนการ	ข้อ	๕ ข้อ
๖. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม			
๖.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	กระบวนการ	ข้อ	๕ ข้อ
๖.๑.๑ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ. ๑๐)	ผลลัพธ์	ข้อ	๕ ข้อ
๖.๑.๒ การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ. ๑๑)	ผลลัพธ์	ข้อ	๕ ข้อ
๗. การบริหารและการจัดการ			
๗.๑ ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของ สถาบัน	กระบวนการ	ข้อ	๗ ข้อ
๗.๑.๑ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน (สมศ. ๑๒)	ผลลัพธ์	ค่า คะแนน	๔.๐ คะแนน
๗.๑.๒ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน (สมศ. ๑๓)	ผลลัพธ์	ค่า คะแนน	๔.๕ คะแนน
๗.๒ การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	กระบวนการ	ข้อ	๕ ข้อ
๗.๓ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	กระบวนการ	ข้อ	๕ ข้อ
๗.๔ ระบบบริหารความเสี่ยง	กระบวนการ	ข้อ	๖ ข้อ
๘. การเงินและงบประมาณ			
๘.๑ ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	กระบวนการ	ข้อ	๗ ข้อ
๙. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ			
๙.๑ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	กระบวนการ	ข้อ	๙ ข้อ
๙.๑.๑ ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดย ต้นสังกัด (สมศ. ๑๕)	ผลลัพธ์	ค่า คะแนน	๓.๕๑ คะแนน
รวม ๙ องค์ประกอบ ๔๒ ตัวบ่งชี้ (รวมตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ ม.นครพนม)			

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
(๑) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผนติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
(๒) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)
(๓) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๓ และ มคอ.๔ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
(๔) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๕ และ มคอ.๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
(๕) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังปีการศึกษา
(๖) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.๓ และ มคอ.๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
(๗) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว
(๘) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
(๙) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
(๑๐) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี
(๑๑) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐
(๑๒) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

หมายเหตุ

๑. สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันฯ หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร ทั้งนี้ หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาทุกระดับคุณวุฒิต้องมีผลการดำเนินการที่บรรลุตามเป้าหมาย ตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีจึงจะได้รับการเผยแพร่หลักสูตร ที่ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยเกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑ - ๕ และอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

๒. กรณีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชและมหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งมีระบบการสอบซ่อม อนุโลมให้ปรับตัวบ่งชี้ในข้อ ๔ และข้อ ๕ เป็นดังนี้

ข้อ ๔ จัดทำรายงานผลการดำเนินการของชุดวิชา/รายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๕ และมคอ.๖ ภายใน ๖๐ วัน หลังสอบซ่อมให้ครบทุกชุดวิชา/รายวิชาที่เปิดสอน

ข้อ ๕ จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.๗ หลังสิ้นสุดปีการศึกษา ภายใน ๙๐ วันหลังสอบซ่อม

ภาคผนวก ข
แบบรายงานผลการประเมิน

ตาราง ส ๑ ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ

- ประเภทสถาบัน กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน
 กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
 กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง
 ค ๑ สถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา
 ค ๒ สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
 กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา
โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน*		คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
		ตัวตั้ง ตัวหาร	ผลลัพธ์ (% หรือสัดส่วน)	
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑.๑ (สมศ.๑๖)				
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑.๒ (สมศ.๑๗)				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔.๑ (สมศ.๑๔)				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๖				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗.๑ (สมศ.๑)				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗.๒ (สมศ.๒)				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗.๓ (สมศ.๓)				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗.๔ (สมศ.๔)				
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๘				
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒				
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒				
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒.๑ (สมศ.๕)				
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒.๒ (สมศ.๖)				

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน*		คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือสัดส่วน)	
		ตัวหาร		
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒.๓ (สมศ.๗)				
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓				
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑.๑ (สมศ.๘)				
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒				
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๑ (สมศ.๙)				
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๒ (สมศ.๑๘)				
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑.๑ (สมศ.๑๐)				
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑.๒ (สมศ.๑๑)				
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑.๑ (สมศ.๑๒)				
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑.๒ (สมศ.๑๓)				
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒				
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๓				
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๔				
ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑				
ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑.๑ (สมศ.๑๕)				นำคะแนนที่ได้จากเฉลี่ย คะแนนทุกตัวบ่งชี้ของทุก องค์กรประกอบมาบันทึกไว้

หมายเหตุ : *ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ต่างๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

ตาราง ส ๒. ผลการประเมินตนเองตามองค์ประกอบคุณภาพ

- ประเภทสถาบัน กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน
 กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
 กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง
 ค ๑ สถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา
 ค ๒ สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
 กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา
โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

องค์ประกอบ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน 0.00 - ๑.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน ๑.๕๑ - ๒.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุง ๒.๕๑ - ๓.๕๐ การดำเนินงานระดับพอใช้ ๓.๕๑ - ๔.๐๐ การดำเนินงานระดับดี ๔.๕๑ - ๕.๐๐ การดำเนินงานระดับดีมาก	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
องค์ประกอบที่ ๑						
องค์ประกอบที่ ๒						
องค์ประกอบที่ ๓						
องค์ประกอบที่ ๔						
องค์ประกอบที่ ๕						
องค์ประกอบที่ ๖						
องค์ประกอบที่ ๗						
องค์ประกอบที่ ๘						
องค์ประกอบที่ ๙						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกองค์ประกอบ						
ผลการประเมิน						

ตาราง ส ๓. ผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

- ประเภทสถาบัน กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน
- กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
- กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง
- ค ๑ สถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา
- ค ๒ สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
- กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

มาตรฐาน อุดมศึกษา	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน 0.00 - ๑.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน ๑.๕๑ - ๒.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุง ๒.๕๑ - ๓.๕๐ การดำเนินงานระดับพอใช้ ๓.๕๑ - ๔.๐๐ การดำเนินงานระดับดี ๔.๕๑ - ๕.๐๐ การดำเนินงานระดับดีมาก	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
มาตรฐานที่ ๑						
มาตรฐานที่ ๒ มาตรฐานที่ ๒ ก มาตรฐานที่ ๒ ข						
มาตรฐานที่ ๓						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกมาตรฐาน						
ผลการประเมิน						

ตาราง ส ๔. ผลการประเมินตนเองตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

- ประเภทสถาบัน กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน
 กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
 กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง
 ค ๑ สถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา
 ค ๒ สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
 กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา
 โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน 0.00 - ๑.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน ๑.๕๑ - ๒.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุง ๒.๕๑ - ๓.๕๐ การดำเนินงานระดับพอใช้ ๓.๕๑ - ๔.๐๐ การดำเนินงานระดับดี ๔.๕๑ - ๕.๐๐ การดำเนินงานระดับดีมาก	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย						
ด้านกระบวนการภายใน						
ด้านการเงิน						
ด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกมุมมอง						
ผลการประเมิน						

ตาราง ส ๕. ผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

- ประเภทสถาบัน กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน
 กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
 กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง
 ค ๑ สถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา
 ค ๒ สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
 กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา
โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

มาตรฐานสถาบัน อุดมศึกษา	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน 0.00 - ๑.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน ๑.๕๑ - ๒.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุง ๒.๕๑ - ๓.๕๐ การดำเนินงานระดับพอใช้ ๓.๕๑ - ๔.๐๐ การดำเนินงานระดับดี ๔.๕๑ - ๕.๐๐ การดำเนินงานระดับดีมาก	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
๑. มาตรฐานด้านศักยภาพ และความพร้อมในการ จัดการศึกษา						
(๑) ด้านกายภาพ						
(๒) ด้านวิชาการ						
(๓) ด้านการเงิน						
(๔) ด้านการบริหาร จัดการ						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของ มาตรฐานที่ ๑						
๒. มาตรฐานด้านการ ดำเนินการตามภารกิจ ของสถาบันอุดมศึกษา						
(๑) ด้านการผลิตบัณฑิต						
(๒) ด้านการวิจัย						
(๓) ด้านการให้บริการ ทางวิชาการแก่สังคม						
(๔) ด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของ มาตรฐานที่ ๒						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของ ทุกมาตรฐาน						
ผลการประเมิน						

ตาราง ป.๑ ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน ^๑		คะแนนประเมิน โดยคณะกรรมการ (เกณฑ์ สกอ.)	หมายเหตุ (เหตุผลของการประเมิน ที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง ตัวหาร	ผลลัพธ์ (% หรือสัดส่วน)		
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑					
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑.๑ (สมศ.๑๖)					
ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑.๒ (สมศ.๑๗)					
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑					
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒					
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓					
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔					
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔.๑ (สมศ.๑๔)					
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕					
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๖					
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗					
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗.๑ (สมศ.๑)					
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗.๒ (สมศ.๒)					
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗.๓ (สมศ.๓)					
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗.๔ (สมศ.๔)					
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๘					
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑					
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒					
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑					
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒					
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒.๑ (สมศ.๕)					
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒.๒ (สมศ.๖)					
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒.๓ (สมศ.๗)					
ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓					
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑					
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑.๑ (สมศ.๘)					
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒					
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๑ (สมศ.๙)					
ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒.๒ (สมศ.๑๘)					
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑					

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน ^๑		คะแนนประเมิน โดยคณะกรรมการ (เกณฑ์ สกอ.)	หมายเหตุ (เหตุผลของการประเมิน ที่ต่างจากที่ที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง ตัวหาร	ผลลัพธ์ (% หรือสัดส่วน)		
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑.๑ (สมศ.๑๐)					
ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑.๒ (สมศ.๑๑)					
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑					
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑.๑ (สมศ.๑๒)					
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑.๒ (สมศ.๑๓)					
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒					
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๓					
ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๔					
ตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑					
ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑					
ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๑.๑ (สมศ.๑๕)					นำคะแนนที่ได้จากเฉลี่ย คะแนนรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกองค์ประกอบมา บันทึกไว้

๑ ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ต่างๆ เช่น ระบุเป็นคำร้อยละ ระบุเป็นสัดส่วน ระบุเป็นคะแนน ระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

ตาราง ป. ๒ ผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน (๐.๐๐ - ๑.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน ๑.๕๑ - ๒.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุง ๒.๕๑ - ๓.๕๐ การดำเนินงานระดับพอใช้ ๓.๕๑ - ๔.๐๐ การดำเนินงานระดับดี ๔.๕๑ - ๕.๐๐ การดำเนินงานระดับดีมาก)	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
องค์ประกอบที่ ๑						
องค์ประกอบที่ ๒						
องค์ประกอบที่ ๓						
องค์ประกอบที่ ๔						
องค์ประกอบที่ ๕						
องค์ประกอบที่ ๖						
องค์ประกอบที่ ๗						
องค์ประกอบที่ ๘						
องค์ประกอบที่ ๙						ไม่นำตัว บ่งชี้ สมศ. ที่ ๑๕ มา คำนวณ
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกองค์ประกอบ						
ผลการประเมิน						

ตาราง ป.๓ ผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐานอุดมศึกษา	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน (๐.๐๐ - ๑.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน ๑.๕๑ - ๒.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุง ๒.๕๑ - ๓.๕๐ การดำเนินงานระดับพอใช้ ๓.๕๑ - ๔.๐๐ การดำเนินงานระดับดี ๔.๕๑ - ๕.๐๐ การดำเนินงานระดับดีมาก)	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
มาตรฐานที่ ๑						
มาตรฐานที่ ๒ ก						
มาตรฐานที่ ๒ ข						ไม่นำตัว บ่งชี้ สมศ. ที่ ๑๕ มา คำนวณ
มาตรฐานที่ ๓						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกมาตรฐาน						
ผลการประเมิน						

ตาราง ป.๔ ผลการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

มาตรฐานอุดมศึกษา	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน (๐.๐๐ - ๑.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน) (๑.๕๑ - ๒.๕๐ การดำเนินงานต้องปรับปรุง (๒.๕๑ - ๓.๕๐ การดำเนินงานระดับพอใช้ (๓.๕๑ - ๔.๐๐ การดำเนินงานระดับดี (๔.๕๑ - ๕.๐๐ การดำเนินงานระดับดีมาก	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
๑. ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย						
๒. ด้านกระบวนการภายใน						
๓. ด้านการเงิน						
๔. ด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม						ไม่นำตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ ๑๕ มาคำนวณ
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกมุมมอง						
ผลการประเมิน						

ตาราง ป.๕ ผลการประเมินตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

มาตรฐาน สถาบันอุดมศึกษา	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน 0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 - 4.00 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
๑. มาตรฐานด้านศักยภาพและ ความพร้อมในการจัดการศึกษา						
(๑) ด้านกายภาพ						
(๒) ด้านวิชาการ						
(๓) ด้านการเงิน						
(๔) ด้านการบริหารจัดการ						ไม่นำตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ ๑๕ มาคำนวณ
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ ๑						
๒. มาตรฐานด้านการดำเนินการ ตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา						
(๑) ด้านการผลิตบัณฑิต						
(๒) ด้านการวิจัย						
(๓) ด้านการให้บริการทางวิชาการ แก่สังคม						
(๔) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุก มาตรฐานที่ ๒						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกมาตรฐาน						
ผลการประเมิน						

ภาคผนวก ค

แผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม

ภาคผนวก ง
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา